

KOMMUNISTISK POLITIK

Marinetanks dukker op ved antikrigsdemonstration, Westwood, Los Angeles, 9. november

Yasser Arafat, 1929-2004

MASSAKRE I FALLUJA -TANKS I USA

Nr. 23

8. årg.

2004

20. november -

3. december

Støttepris 12 kr.

TEMA: SKROT UNIONSFORFATNINGEN

- Demokrati rimer på lig s. 2 ● Stop krigsforbrydelserne! s. 3 ●
- 'Regeringen medansvarlig' s. 4 ● Anklageskrift mod Fogh s. 6 ●
- Ny dom over de udstødte s. 8 ● Palæstinensisk hverdag - på Strøget s. 10 ●
- Andengenerations-indvandrerne s. 11 ● Fallujas folk vil ikke dø forgæves s. 12 ●
- Tanks ved antikrigsdemonstration s. 14 ● USA på vej mod 'legal'fascisme s. 15 ●
- Den korporative sikkerhedsstat s. 18 ● Nazismen i medvind s. 18 ●
- Antiimperialister i Holland s. 20 ● Debat s. 22 ● Fagbevægelsens valgkamp s. 24

Demokrati rimer på lig

KOMMUNISTISK POLITIK

Yassir Arafat: palæstinensisk martyr. Valgt præsident for et folk, hvis land gennem mere end et halvt århundrede har været besat. Et mishandlet, undertrykt, fordrevet folk, som et aggressivt Israel og supermagten USA har terroriseret og nægtet de mest elementære rettigheder – indbefattet retten til en selvstændig stat.

Arafat var symbolet på den palæstinensiske identitet, på Palæstinas kamp og håb. Han var og han forblev kaptajnen, der nægtede at forlade broen. da Israel satte skibet i brand med fly og bomber og jævned huse og oliventræer. Isoleret i sine sidste år i Ramallah, reelt som Israels fange, politisk anbragt på side-linjen, stemplet som 'terrorist' og 'politisk irrelevant', forblev symbolet Arafat hos sit folk til det sidste, i en af dets sværeste og mest afgørende stunder, under den brutale israelske massakre og ulovlige besættelse, beordret af slagteren Sharon. De sidste måneders israelske 'offensiv' i Gaza har været en opvisning i fascistisk statsterrorisme.

Så myrdede Israel Arafat – og 'terroristen' blev 'statsmand', fik en statsmands æresbevisninger med besøg ved kisten af regeringschefer og udenrigsministre, som hylde ham i døden. Og endelig vendte han hjem fra sin sidste odysse, til sit sørgende folks arme og sit hjemlands hellige jord.

Allerede før hans legeme var blevet koldt og mens lovordene over Arafat lød højest fik verden at vide, at hans død betød et nyt håb for palæstinenserne: Forhindringen for en løsning af konflikten med Israel var væk, en ny proces mod fred kunne begynde.

Arafat forrådte ikke sit folk. Han opgav aldrig dets grundlæggende rettigheder og krav. Derfor blev han myrdet, og hans død skal bane vejen for en israelsk-amerikansk dikteret 'løsning' – på bekostning af palæstinenserne og den arabiske verden.

Et enormt pres bliver nu lagt på palæstinenserne for kapitulation. Det er planen, at en 'ny præsident' skal indgå en sådan 'fredsaftale'. Det er en situation, som stiller ekstreme krav til det palæstinensiske folks enhed og dets modstandsvilje. I døden forenede Arafat endnu engang sit folk omkring dets mål: et frit og uafhængigt, demokratisk Palæstina. Kun en samlet folkevilje kan modstå imperialismens pres og den kristne og zionistiske fundamentalismes aggression. En samlet folkevilje i Palæstina, Irak, i hele den arabiske verden. Den racistiske dæmonisering af arabe-

re og muslimer kender ingen grænser. 'Muslimhaderne' – islamofoberne - ophidser til religionskrig, til racekrig. Det ligger som en vedholdende undertone i USA's proklamerede mål om at skabe en ny 'demokratisk' ordening i Mellemøsten. Apartheidmur i Israel, apartheid, indre terror og politisk undertrykkelse indadtil i USA og de vestlige lande. Mens Israel har terroriseret Gaza og dræbt Arafat, har USA gennemført stormen på Falluja i Irak, lagt en historisk by i ruiner og massakreret dets indbyggere og modstandsfolk. Bare ved denne ene aktion er der dræbt flere mennesker end der omkom 11. september 2001. Det er starten på en amerikansk storoffensiv angiveligt for at sikre 'frie valg' i Irak. Falluja blev ødelagt og dets indbyggere fordrevet eller dræbt for at 'redde byen' og 'sikre den mod terror'. Nu er turen kommet til Iraks tredjestørste by Mosul – og endnu en snes byer står på listen. Under al

denne terror har islamofobere i Danmark og verden over haft travlt med at udnytte terrormordet på den hollandske filmmand og islamofob Theo van Gogh til at udsprede det hadske budskab om muslimske og arabiske 'undermennesker', som kun kan dræbes til demokrati.

Ikke én fremtrædende dansk politiker har fordømt folkedrabet i Falluja. Ramaskriget ved en massakre, som ligger på linje eller overgår den berygtede massakre på Hué i Vietnam, er udeblevet. Tværtimod er der imens truffet en ny bred aftale i folketinget med deltagelse af Radikale og Socialdemokraterne om at forlænge de danske besættelsestroppers tilstedeværelse i Irak, mens Holland og Ungarn har besluttet at trække sig ud af svineriet.

Og størstedelen af de intellektuelle dukker hovedet og tier. Krigsforbryderen Anders Fogh Rasmussen kan slippe af sted med at erklære: "At trække sig ud af Irak eller blot diskutere det på nuværende tidspunkt er at spille terroristernes spil", og hans udenrigspolitiske ordfører Troels Lund Poulsen kan om massakren på Falluja erklære: "Det, der er sket nu, det er et klart frem-skridt.... det er et skridt i den rigtige retning".

Krigsforbrydelser og masse mord bliver blåstemplet og medierne tramper på grave og lig og råber: "Terrorister: I fik hvad I har fortjent."

Det er fascismens, kolonialismens og imperialismens perverse logik. På amerikansk, israelsk og officielt dansk: 'Demokrati' rimer på lig.

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 275 kr.
År (26 nr.) 400 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 26. november 2004

STOP KRIGSFORBRYDELSERNE!

Udtalelse fra Arbejderpartiet Kommunisterne

Falluja: Amerikansk fascisme i aktion.

Det amerikanske blodbad i Falluja er en krigsforbrydelse ifølge international lov, en forbrydelse mod menneskeheden. En by på 300.000 mennesker bliver smadret, fordi den vender sig mod den amerikanske besættelse af Irak. En relevant historisk sammenligning er Hitlertysklands nedkæmpelse af Warszawa-opstanden i 1944.

George W. Bush har fejret sit genvalg ved at sætte Falluja i brand med en uhørt brutalitet. Mænd mellem 14 og 50 blev nægtet at forlade byen. Hospitaler er bombet, og byens største hospital er blevet omdannet til amerikansk militærbase. Sårede irakere er blevet forhindret i at få behandling. Næsten halvdelen af byens kirker (moskeer) er blevet skudt i grus. Det er krigsforbrydelse på krigsforbrydelse, ifølge folkeretten.

Falluja er amerikansk fascisme i aktion.

Det er en afstraffelse af en by, der ikke vil bøje sig for USA's og dens indsatte lakaj-regerings diktat, og samtidig et signal til alle Iraks byer om, hvad der venter, hvis de ikke accepterer den ulovlige besættelse.

Blodbadet i Falluja er også et signal om, at USA's globale aggressionspolitik ikke er ændret. Den vil fortsætte og tilmed blive intensiveret, medmindre den irakiske modstand, modstanden fra verdens folk, den amerikanske opinion og verdensopinionen tvinger den til tilbagetog.

Krigsforbrydelser baseret på løgne

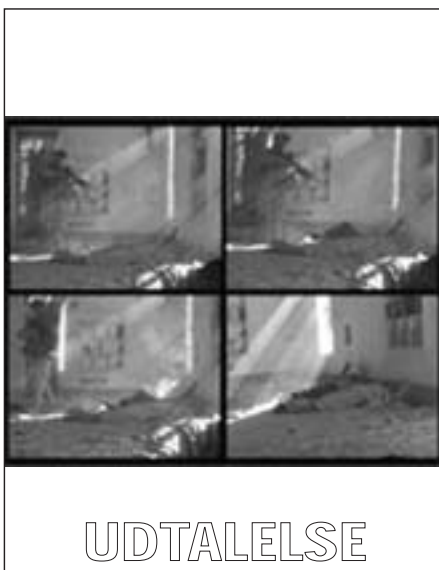
Den ulovlige krig mod Irak var baseret på en løgn om masseødelæggelsesvåben, der skulle udgøre en akut fare for USA og resten af verden. Derefter ændredes forklaringen til, at man befriede irakerne for en brutal diktator og bragte sikkerhed og demokrati til

irakerne.

Mindst 100.000 civile, hovedparten kvinder og børn, er blevet dræbt som følge af den ulovlige krig. 60-80.000 irakiske soldater og militsfolk er dræbt af krigskoalitionen.

Den mest beskidte løgn er, at krigen blev gennemført for irakernes skyld.

Den amerikanske krig er en brutal kolonikrig for olie og kontrol – uden

hensyn til det irakiske folk, til international ret eller til verdensopinionen.

Angrebet på Falluja og undtagelsestilstanden i Irak skal angiveligt bane vej for demokratiske valg. Det er bombning til underkastelse, militærterrorens diktatur.

Dette valg, som hidtil er støttet af FN (!), EU og selvfølgelig deltagerne i krigskoalitionen, er ikke andet end et stort svindelnummer, som bør undsiges af alle demokratiske og progressive kræfter.

Både i USA og i UK er der initiativer i gang for at stille George W. Bush og Tony Blair for en rigsret for krigsforbrydelser. Hvis der eksisterede en international retsorden i verden i dag, ville de blive anklaget ved en international krigsforbryderdomstol. Det samme gælder for Anders Fogh og hans regering, som er aktiv deltager i

den ulovlige krig og massemordet på irakere.

Den danske krigsmodstand må arbejde for at få stillet Fogh og Co. til ansvar for deres forbrydelser.

Imperialistisk nyordning af Mellemøsten

Bush, Blair og Fogh vil benytte den palæstinensiske leder Yasser Arafats død til at påtvinge palæstinenserne en 'fredsløsning' med Israel, som krænker det palæstinensiske folks grundlæggende rettigheder, godkender den israelske erobring af store dele af Palæstina, og som vil indsætte et palæstinensisk styre efter deres diktat.

Krigen i Irak og den amerikansk-støttede israelske besættelse af Palæstina er led i imperialistmagternes 'nyordning af Mellemøsten', som fremstilles som skabelse af 'demokrati'.

Det har intet med demokrati eller retfærdighed at gøre. Det er utilsløret kolonialisme.

Der bliver hverken fred, demokrati eller retfærdighed for Mellemøsten, medmindre de ulovlige besættelser af Irak og Palæstina ophører og den imperialistiske indblanding stoppes.

Stop massakren på det irakiske folk!

**Besættelsestropperne ud af Irak!
Send de danske tropper hjem NU!**

**Stop Israels besættelse af
Palæstina!
Riv apartheidmuren ned!**

Stil krigsforbryderne til ansvar!

**Støt det irakiske og palæstinensiske
folks retfærdige modstandskamp!**

11. november 2004

Den danske antikrigsbevægelse:**'Regeringen medansvarlig for massakrer og krigsforbrydelser'****TV-debat mellem Dorte Grenaa, Nej til krig, og Troels Lund Poulsen (V)**

DR-TV-Avisens program 'Morgengæsten' arrangerede den 12. november en debat mellem Dorte Grenaa, medlem af ledelsen af Nej til krig, og Troels Lund Poulsen, udenrigspolitisk ordfører for Venstre.

Baggrunden for debatten: At der er et flertal i folketinget for at forlænge de danske tropper i Irak med endnu et halvt år samtidig med de amerikanske troppers angreb på Falluja og planlagte demonstrationer i København, Århus og Odense samme dag. KP gengiver her en transskription af udsendelsen (uddrag)

Rasmus Baad (TV-Avisen): - Jeg vil starte med dig Troels Lund Poulsen. Den her offensiv i Falluja kan komme til at gå ud over rigtigt mange civile mennesker. Kan Danmark som aktiv deltager i det her se passivt til, mens at nødhjælpsorganisationer ikke kan komme til at hjælpe de her mennesker?

Troels Lund Poulsen: Jeg synes, det er vigtigt at forholde sig til, hvad situationen var, før man lavede invasionen i Falluja. Der oplevede vi jo at civile blev nakkeskudt af de oprørsledere der var i Falluja by, og vi oplevede jo en by, der var fuldstændig uden for kontrol, og uden for demokratisk kontrol. Så det er klart, at det er jo beklageligt, at der også er civile, der lader livet i forbindelse med Falluja, men det som vi var ude for tidligere var jo altså en meget meget hård terrorisme, som gik på at slå civile ihjel for at opnå sine politiske mål, og det mener jeg ikke man kan acceptere.

Rasmus Baad: Så derfor så er det bedre nu?

Troels Lund Poulsen: Det der sker nu, det er jo, at nu bliver de oprørsorganisationer fundet, de bliver arresteret, og nogen er så også blevet dræbt, og det er jo med til at sikre, der kan holdes de her frie valg, som er så utroligt vigtige for Iraks fremtid her i starten af 2005.

Rasmus Baad: Dorte Grenaa - Når I kalder til demonstration i dag, så er det blandt andet under parolen "Stop massakren mod Falluja". Hvorfor er det, der sker lige nu, ikke en befrielse af byen?

Dorte Grenaa: Jamen det som vi lige har hørt her - altså det var jo nøjagtig det samme, der blev sagt da man gik ind og startede krigen. At man ville bringe demokrati og befrielse og frihed - og vi har ikke set andet end krig og massakrer. Og jeg kan ikke lade være med at spørge: Hvordan kan man befri en by ved at omringe den, bombe den, skyde folk og dræbe dens indbyggere? Det som her bliver kaldt for terrorister og oprørere, det er jo indbyggerne i Falluja, og det var en af de få byer, hvor der faktisk var en civil administration, der fungerede.

Rasmus Baad : Men åbenbart en civil administration, der nakkeskyder folk som ikke er for?

Dorte Grenaa: Nej. Det var en civil administration, der ikke bød de amerikanske tropper velkommen, og det er også dem, der har appelleret til FN's generalsekretær Kofi Annan, inden det her skete. Så hele den der med terrorister, der nakkeskyder - det er ligesom sådan et luftigt spøgelse, der kommer op hver gang, vi ser de her massakrer.

Rasmus Baad : Men Dorte Grenaa - hvad skulle man gøre i stedet?

Dorte Grenaa: Man skulle trække sig helt ud af Irak. Man skulle stoppe den krig. Og så skulle man lade irakerne genopbygge deres eget land.

Rasmus Baad: Hvad siger du til det Troels Lund?

Troels Lund Poulsen: Jamen altså - sådan en holdning kan man godt have. Jeg mener bare, det er den mest uansvarlige holdning at have på nuværende tidspunkt. Hvis de danske soldater, hvis de amerikanske soldater trækker sig ud af Irak og siger "Nu må I klare det selv", så det der sker, det er jo at så overlader man hele initiativet til de mange terrororganisationer, som findes sporadiske steder i Irak, som så får lov til at sætte en dagsorden, som vi ved, går efter at dræbe civile, som går efter at lave flest mulige myrderier for på den måde at påkalde sig opmærksomhed. Og derfor må vi jo sige, vi har et ansvar for at sikre, at der kan afholdes frie valg, at Allawis regering kan få en legitimitet i forhold til, at folk kan se, at det er den regering, som så sidder. For sker det ikke, så har vi overladt hele initiativet til de oprørsgrupper, som ikke ønsker demokrati. Og der må jeg bare sige: vi kæmper jo også for, i Irak, at irakerne får lov til at vælge deres egen person og få et demokrati.

Rasmus Baad: Ja, netop det altså, fordi Danmark gik jo i sin tid med i den her invasion i Irak for at få lov til at skabe et demokrati. Altså, lige her i dag, hvordan synes du det går med den proces?

Troels Lund Poulsen: Jamen altså - der er jo ikke nogen, der har sagt, at Irak havde et velfungerende europæisk demokrati i løbet af et år. Det bliver en lang proces. Da man efter 2. Verdenskrig så USA forlode Japan, var det jo efter 7 år. Så det er en lang proces, som vi også bliver nødt til at have tålmodighed til, men det er selvfølgelig klart, at hvis man ikke kan spore fremskridt, så begynder det at se trist ud. Men jeg mener, man kan spore fremskridt - blandt andet at vi nu får afholdt valg i 2005. Det er hele omdrejningspunktet for, at vi bevæger os videre, og for at irakerne får mulighed for at vælge

deres egne ledere.

Rasmus Baad: Dorte Grenaa, er I ikke bare utålmodige så?

Dorte Grenaa: Nej. Jeg synes det — altså: man kan jo ikke være utålmodig — Mens vi står her bliver der skudt og dræbt mennesker, og man skyder på alt, hvad der bevæger sig i Falluja — og børn bevæger sig. Og så kan man kalde det terrorister eller ej. Det har man ligesom en tradition for at kalde befolkningen, der ikke byder tropper velkommen. Og jeg synes det er et utroligt argument at sige ”Nu bomber vi og smadrer en by for at indføre demokrati og frie valg”. Dem der terroriserer befolkningen dernede i øjeblikket, det er USA’s kæmpe militærmagt - og jeg er ked af at sige: den danske regering har et ansvar i det, og er en del af det, og er en del af de krigsforbrydelser og massakrer, der foregår i øjeblikket — og derfor skal de danske tropper ud. Danmark skal ikke være med i den krig.

Rasmus Baad: Men når nu at, om jeg så må sige, vi har sagt A og er i Irak, bliver man så ikke nødt til også at sige B og blive til, at man har fået stabiliseret landet og der er kommet ro og orden?

Dorte Grenaa: Når man har sagt A så må man skynde sig og sige B - og det er at komme ud igen, og anerkende den fejl man har lavet.

Rasmus Baad: Men det er jo, siger Troels Lund Poulsen, helt uansvarligt.

Dorte Grenaa: Jamen, det var totalt uansvarligt at gå ind og besætte og smadre det land, og det er endnu mere

uansvarligt at fortsætte.

Rasmus Baad: Men bør man ikke forholde sig til virkeligheden og sige ”Nu er vi i Irak og der er et helt stort arbejde der skal sættes i gang med at få det her gjort til et demokratisk land”?

Dorte Grenaa: Jo men det vi ser man gør,

det er, at man går ind og smadrer en by, der havde en civil administration, nemlig Falluja. Så det er jo ikke at genopbygge. Det er jo at smadre og rive ned, indtil man får sin vilje. Nemlig den olieregering, som Allawi er. Han er jo Bush’s mand fra olieselskaberne.

Rasmus Baad: Troels Lund Poulsen - Hvordan havde Irak set ud, hvis der ikke havde været - lad os nu sige Saddam Hussein han var blevet væltet og alle tropperne havde trukket sig ud. Havde vi så ikke et Irak i små forskellige stammer, eller hvad havde vi for et Irak?

Troels Lund Poulsen: Det kunne da være én mulighed, men det som vi ved, det er jo, at irakerne blandt andet med Allawi, men også andre folk, beder jo om, at der er en udenlandsk tilstedeværelse for at sikre, at man får mulighed for at uddanne soldater, man får mulighed for at uddanne politibetjente. Og så må jeg bare sige, Falluja er jo ikke det her rosenrøde demokrati, som Dorte Grenaa forsøger at fremstille det. Det var et sted, hvor der ingen overhovedet respekt var for menneskerettigheder, det var et sted hvor vi har set uskyldige mennesker blive nakkeskudt, og det er jo selvfølgelig for også at aftvinge de tropper der er i Irak en... for at skræmme dem... for at sige: hvis I overhovedet nærmer jer Falluja, så kommer der til at ske det samme med jer. Så det, der er sket nu, det er et klart fremskridt. Det er en by med over 300.000 indbyggere, og vi taler så om tabstal, som måske er nogle hundrede, og det er selvfølgelig

for mange - det er det altid, når nogen bliver dræbt - men jeg vil sige, det her det er et skridt i den rigtige retning. Fordi det må ikke være sådan, at man som terrorist kan forskanse sig i en by og så være klædt ud som civil, og så på den måde få politisk indflydelse. Hvis vi accepterer det, så er vi også med til at gå et skridt, som bare er at tillade terroristerne, at de kan operere hvor de vil, og når de vil.

Dorte Grenaa: Jeg synes, det er utroligt at kalde det et fremskridt. Altså det er en massakre. Det har intet med fremskridt at gøre. Og det der sker - selv hvis man fulgte din tankegang med at ”Nu nakker vi civilbefolkningen” - det der sker, det er jo, at modstanden bliver større og større. Så selv din egen logik holder ikke.

Troels Lund Poulsen: Det er jeg ikke enig i. Fordi det der kommer til at ske - og også det som er omdrejningspunktet for hele den militære tilstedeværelse - det er jo, at man langsomt, men sikkert skal sørge for, at irakerne selv bliver i stand til, dels at træffe deres egne beslutninger, uddanne deres eget militær, uddanne deres eget politi, have deres egen administration. Og det ser vi jo heldigvis også ske, vi ser irakiske politibetjente blive uddannet, vi ser militærpersoner blive uddannet, men det vi også ser, det er jo at de her terroristceller som findes, de går jo efter at sprænge flest muligt ihjel, der uddanner sig til militærtjeneste, eller der uddanner sig til polititjeneste, fordi de her grupper ønsker jo ikke demokrati. De ønsker ikke det fremskridt, der kommer, fordi de havde jo nogen større privilegier under Saddam Hussein. Og det er bare der, jeg forstår ikke, hvordan man kan stå og argumentere for, man ingenting skulle have gjort, man skulle trække sig ud nu, fordi det man så gør, det er sådan set bare at give initiativet til dem, som støttede Saddam Hussein.

Dorte Grenaa: Men dem du snakker om - det er folk der... det er indbyggerne i landet. Og jeg siger ikke, at man ikke skal gøre noget. Jeg siger tværtimod, man skal gøre noget: man skal trække tropperne ud, man skal slutte den krig, man skal give folk lov til at opbygge deres eget land. Det er ethvert folks ret i hele verden.

Anklage mod

Anders Fogh Rasmussen, Per Stig Møller m.fl.

for forbrydelser mod freden, mod menneskeheden og for krigsforbrydelser

Foreløbigt anklageskrift

Nürnberg-tribunalet erklærede anstiftelse af aggressionskrig som den ultimative forbrydelse mod menneskeheden:

"At anstifte en aggressionskrig er ikke blot en international forbrydelse; det er den største internationale forbrydelse, som kun adskiller sig fra andre krigsforbrydelser ved at den i sig selv rummer hele det akkumulerede onde."

Krigen mod Irak, som anføres af den amerikanske administration med George W. Bush i spidsen er en aggressionskrig, ifølge international lov.

"Aggression er en stats brug af væbnet magt mod en anden stats suverænitet, territorielle integritet eller politiske uafhængighed, eller på nogen anden måde, som er uforenelig med FN's Charter", hedder det i FN's generalforsamlings Resolution 3314, vedtaget i kølvandet på

*Masskaren på Falluja
Amerikansk soldat foran
brændende hus
11. november*

Vietnamkrigen.

De eneste to undtagelser, hvor FN's charter tillader brug af væbnet magt mod en anden stat er ved selvforsvar, eller når den autoriseres af Sikkerhedsrådet.

Irak havde ikke invaderet noget andet land. Irak udgjorde ikke en umiddelbar trussel mod USA, UK, Danmark eller noget andet land. Sikkerhedsrådet gav aldrig grønt lys for krigen.

Bush, hans regering og hans alli-

erede regeringer, indbefattet Anders Fogh Rasmussens, har begået og begår den største forbrydelse af alle mod freden og menneskeheden: aggressionskrigen.

Statsminister Anders Fogh Rasmussen, udenrigsminister Per Stig Møller og andre medlemmer af regeringen samt hærledelsen anklages for forbrydelser mod menneskeheden, freden og sikkerheden ved at deltage i en sammensværgelse før krigen mod Irak for at udløse en

Nürnberg-tribunalets charter

Artikel 6 (uddrag)

De følgende handlinger, eller hver enkelt af dem, er forbrydelser, som falder inden for Tribunalets jurisdiktion, og for hvilke der skal bæres et individuelt ansvar:

(a) Forbrydelser mod freden: nemlig planlægning, forberedelse, indledning eller gennemførelse af en aggressionskrig, eller en krig, som krænker internationale traktater, aftaler eller garantier, eller deltagelse i en fælles plan eller sammensværgelse med henblik på noget af det nævnte;

(b) Krigsforbrydelser: nemlig krænkelser af love eller sædvaner for krigsførelse. Sådanne krænkelser rummer, men kan ikke begrænses til, mord, mishandling eller deportation af civilbefolkningen fra eller i besat område til slavearbejde eller med noget andet

Göring (TV) og Hess (TH)

formål, mord eller mishandling af krigsfanger eller folk til havs, drab på gidsler, plyndring af offentlig eller privat ejendom, vilkårlig ødelæggelse af storbyer, byer eller landsbyer, eller ødelæggelse, som ikke begrundes af militær nødvendighed;

(c) Forbrydelser mod menneskehe-

den: nemlig mord, udryddelse, slavebinding, deportation og andre umenneskelige handlinger, begået mod enhver civilbefolkning, før eller under krigen, eller forfølgelser af politiske, racemæssige eller religiøse grunde ved gennemførelse af eller i forbindelse med nogen forbrydelse indenfor Tribunalets jurisdiktion, uanset om den krænker det lands love, hvor den begås, eller ej.

Ledere, organisatorer, anstiftere og medskyldige, som deltager i udarbejdelsen eller gennemførelsen af en fælles plan eller sammensværgelse for at begå enhver af de foran nævnte forbrydelser er ansvarlige for alle handlinger, som foretages af en hvilken som helst person ved en sådan plans gennemførelse

TEMA: Danske krigsforbrydere

aggressionskrig og for at deltage i denne ulovlige aggressionskrig, der er gennemført i strid med FNs charter og international lov.

Som partnere i den kriminelle Bush-regerings aggressionskrig mod Irak holdes de også medansvarlige for de øvrige krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, som den amerikansk-ledte krigskoalition og dens marionetter har begået, og for støtte til den amerikanske plan om verdensherredømme.

1) Statsminister Anders Fogh Rasmussen et al deltog før den ulovlige aggressionskrig mod Irak i en international sammensværgelse med henblik på at planlægge, gennemføre og udløse denne krig, som krænker FNs charter og international lov, med dansk deltagelse.

Herunder benyttede statsminister Anders Fogh Rasmussen sin stilling som formand for EU's ministerråd op til den ulovlige krig til at bidrage til dens gennemførelse.

Anders Fogh Rasmussen vildledte som en del af den fælles plan for at udløse aggressionskrigen systematisk folketinget og den danske befolkning.

Allerede før folketingets flertal havde truffet (den ulovlige) beslutning om dansk deltagelse i den ulovlige aggressionskrig, havde Anders Fogh Rasmussen og hærledelsen givet tilsagn om dansk deltagelse til Bush-administrationen og beordret dansk militær i aktion.

2) Statsminister Anders Fogh Rasmussen et al holdes ansvarlig for de krigsforbrydelser, der er begået af de danske styrker i Irak, herunder mord, tortur og mishandling af fanger og overdragelse af fanger til hen-

rettelse og tortur.

3) Statsminister Anders Fogh Rasmussen et al holdes medansvarlige for de krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, som er begået af USA og krigskoalitionen under den ulovlige krig og besættelse, herunder

a. mere end 100.000 civile døds ofre, fortrinsvis kvinder og børn, som følge af den militære vold

b. ødelæggelse og kollektiv afstraffelse af storbyer og byer som Falluja og andre med ubegrundet brug af militær magt; afskæring af vand- og elforsyning til storbyer

c. brug af ulovlige våben, indbefattet superbomber, klyngebomber, bomber, missiler, granater og kugler med depletret uran

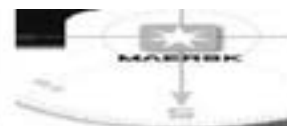
d. systematisk ødelæggelse af den irakiske infrastruktur, af økonomiske, sociale, kulturelle, medicinske, uddannelsesmæssige, regerings- og diplomatiske faciliteter, ejendomme og institutioner over hele Irak.

e. tortur og umenneskelig behandling af fanger som i Abu Ghraib-fængslet og andre steder

f. indsættelsen af en 'overgangsregering' med en mangeårig CIA-agent i spidsen, påtvingelsen af en ny forfatning og forsøg på gennemførelsen af en styret valgproces, som skal installere en regering, som vil lystre den amerikanske regerings vilje og kommando.

4) Statsminister Anders Fogh Rasmussen et al holdes ansvarlige for at trodse og forhindre De Forenede Nationers fredsskabende muligheder og rolle

5) Statsminister Anders Fogh Rasmussen et al holdes ansvarlige for at arbejde for særlige begunsti-

STOP KRIGSFORBRYDERNE

APK - DKU
WWW.KPNET.DK

gelser og fordele for danske virksomheder som A.P. Møller-Mærsk i kraft af den ulovlige besættelse for at sikre kæmpemæssige profitter, mens krigen betales af skatteyderne og gennem udplyndring af det irakiske folk

6) Statsminister Anders Fogh Rasmussen et al holdes ansvarlige for systematisk at udnytte, kontrollere, styre, manipulere, misinformere og begrænse presse- og medicindækningen og bevidst fremstille falske og vildledende informationer for at opnå støtte til ulovlige danske militære og politiske aktioner; og for at berøve det danske folk viden, der er nødvendig for en oplyst meningsdannelse, som er afgørende for den demokratiske proces og demokratiske valg.

Disse forbrydelser har til følge at Anders Fogh Rasmussen, Per Stig Møller et al må afsættes fra deres embede og retsforfølges og dømmes ved en dansk eller international domstol på basis af international lov.

15. november 2004

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Ny dom over de udstødte

Vestre Landsret fældede den 10. november dom i en principiel sag, der var rejst af Landsforeningen af Arbejdsledige (LA) med krav om ordinær timebetaling til en tvangsaktiveret kontanthjælpsmodtager, som var sat til at udføre ordinært arbejde i form af at samle og pakke beslag og skruer for et privat firma i Herning.

Dommen gav Herning kommune juridisk ret til at misbruge kontanthjælpsmodtagere i ordinært arbejde til en betaling til godt 11 kroner i timen oven i kontanthjælpen. De 11 kroner begrundes med, at kontanthjælpsmodtageren eksempelvis kan have transportudgifter i forbindelse med at skulle passe sit arbejde – eller aktivering, som det offentlige ynder at kalde det.

LA overvejer nu at anke sagen til Højesteret.

SiD har tabt en næsten identisk sag mod Hillerød kommune ved byretten, hvilket nu er anket til Østre Landsret, hvorfor dommen er ved at blive nærlæst af SiD, som dog ikke tager udfaldet særligt optimistisk:

- Jeg er spændt på at se præmisserne for dommen, men afgørelsen betyder

tilsyneladende, at de kommunale forvaltninger har ret til at fortolke loven meget vidt, udtaler Poul Hansen, uddannelsessekretær i SiD, hvorfor han appellerer til de danske kommuner om at vise retsind.

Dermed er tiden og rettighederne for de tvangspligtige arbejdsløse skruet tilbage til tiden under Bodum-sagerne, hvor netop de udstødte blev benyttet som nærmest gratis arbejdskraft til fordel for det private selskab Bodum.

Dengang indgik der også i dommens præmisser, at aktiveringen var konkurrenceforvridende, men dels må man spørge sig selv om, hvorfor samling og pakning af andre produkter ikke er det,

dels om hvorvidt det er den ændrede lovgivning, der i dag gør det muligt med loven i ryggen at misbruge de udstødte.

Dømt til slavearbejde

Vestre Landsrets dom indeholder blandt andet følgende ordlyd:

“Under disse omstændigheder og efter det i øvrigt oplyste – herunder afgørelsen fra det regionale arbejdsmarkedsråd i Ringkjøbing Amt – lægger landsretten til grund at sagsøgerens individuelle jobtræning på Grøndahl har været i overensstemmelse med §22 i lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik.”

§22:

“Til ledige som kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller i jobtræning på det almindelige arbejdsmarked, kan der etableres individuel jobtræning på en almindelig arbejdsplads hos private eller offentlige arbejdsgivere.”

Individuel jobtræning blev afskaffet som begreb i dansk aktiveringslovgivning 1. juli 2003.

Lønnen stagnerer for flere

Det vakte stor opsigt, da omkring 100.000 tyske metalarbejdere på Volkswagen i starten af denne måned efter flere måneders mandagsstrejker med hundred tusind andre arbejdere over hele Tyskland alligevel følte sig presset til at indgå et forlig, der bl.a. indebar en fastfrysning af lønnen frem til begyndelsen af 2007.

Aftalen blev indgået af IG Metalls ledere på baggrund af et løfte om sikkerhed i ansættelsen til udgangen af 2011. Andre tyske koncerner har indgået lignende aftaler.

Ansættelsessikkerheden er efter vanlig praksis ikke det stykke papir værd, den er skrevet på. Hvis virksomheden af uvist hvilken årsag føler trang til at flytte eller lukke, så sker det.

I Danmark har aftaler om lønstop hørt til sjældenhederne gennem de sidste årtier, men i øjeblikket ser det ud til

at tage om sig. Ifølge en opgørelse fra Dansk Industri har hver syvende industriarbejder i år måttet acceptere, at timelønnen ligger fast. Der er aftalt nul-løsninger på 180 virksomheder, som altså tilsammen beskæftiger 14-15 pct. af industriens arbejdsstyrke, hvilket er det største antal i den tid, der er ført statistik over lønforhandlingerne.

Det er næppe de senest indgåede aftaler på det tyske arbejdsmarked, der

har forårsaget lønstoppet på så mange danske virksomheder, men det kan få en stærkt afsmittende effekt fremover. Det bekymrer ikke formanden for SiD's industrigruppe, Børge Frederiksen:

- Herhjemme har virksomhederne hele tiden haft mulighed for at aftale små lønstigninger, når det går skidt, og give lidt ekstra, når det går godt, udtaler han til medlemsbladet Fagbladet. Gruppeformanden tror ikke på den tyske model i Danmark:

- Jeg tror ikke, danske virksomheder tør udstede en jobgaranti. I international sammenhæng er de ganske enkelt for små. Herhjemme betragtes en virksomhed med 1.500 medarbejdere jo som "stor", og på trods af jobgarantien vil VW-fabrikkerne formentlig sige farvel til langt flere i de næste par år, alene som følge af naturlig afgang, indrømmer Børge Frederiksen.

3F ekskluderer SiD Skærbæk

Lokal SiD-afdeling smøger ærmerne op og begiver sig ud på en jomfrufærd som ny, selvstændig fagforening uden for LO-familien.

*Bruno Jeggesen
Formand for SiD Skærbæk*

SiD's trusler om at ekskludere de to jyske afdelinger, SiD Gedved og SiD Skærbæk, ser nu ud til at få hver sin udgang på historien. Som tidligere omtalt i Kommunistisk Politik har de to afdelinger udtrykt utilfredshed med den centralt styrede sammenlægningsproces mellem SiD og KAD. Mens Gedved har valgt at indlede forhandling med den nærmeste, men betydeligt større Horsens afdeling, så har Skærbæk på en ny ekstraordinær generalforsamling den 4. november med 75 pct. af deltagerne besluttet at stå fast på kravet om en selvstændig afdeling i det nye 3F.

SiD har efterfølgende på et fællesmøde med KAD i torsdags besluttet at ekskludere afdelingen fra den 1. januar '05, hvor det nye forbund Fagligt Fælles Forbund eller 3F træder i funktion. Dermed er banen kridtet klart op for SiD Skærbæk, hvis nye situation ikke ryster bestyrelsen eller formand Bruno Jeggesen:

- Det står naturligvis de lokale arbejdsgivere frit, hvis de vælger industriens eller andre centrale overenskomster, men vi har virkelig mange lokalaf-taler, der forbliver vores. Det betyder, at vi rent fagligt stadig spiller en rolle for vore medlemmer. De sidste 25 år har vi haft to sager i arbejdsretten, så hvis det skulle gentage sig de næste 25 år, så klarer vi som lille afdeling nok også det uden LO's bisidderrolle.

A-kassens rolle er imidlertid betydeligt mere kompliceret, da medlemmerne automatisk følger med SiD. SiD Skærbæk har derfor indledt forhandlinger med ASE (Arbejdsløshedskasse for Selvstændigt Erhvervsdrivende) for at kunne tilbyde deres trofaste medlemmer et alternativ:

- Vi ved fra en lang række generalforsamlinger, at vi har langt de fleste medlemmers opbakning. Senest blev det

bekræftet på en ekstraordinær generalforsamling den 4. november, hvor 250 ud af afdelingens 844 medlemmer med tre fjerdedeles majoritet udtrykte deres klare holdning. På blot få dage efter, at afgørelsen om eksklusion blev truffet, er der indløbet omkring 55 blanketter med ansøgning om overflyttelse til anden a-kasse. Mange medlemmer fra andre afdelinger har kontaktet os i håb om, at de kunne blive optaget i den nye fagforening, udtaler Bruno Jeggesen, som ikke vil være forundret, hvis omkring 600 af afdelingens nuværende medlemmer følger afdelingen på deres jomfrufærd.

Medlemmerne og deres bestyrelse er tillige harmdirrende over SiD's metoder:

- SiD har postet 20.000 kr. i en annonce i det lokale dagblad i håb om at kunne få medlemmerne til at omstemme sig. Det har sandsynligvis haft den stik modsatte effekt. Det er også sørgeligt, at jeg som formand skal høre afgørelsen om eksklusion i lokalradioen. De har ikke en gang gidet ulejlig sig med at give mig den orientering pr. telefon. Vores advokat har derudover adskillige punkter, hvor han kan påvise, at SiD centralt har overtrådt egne love og vedtægter.

Fagforeningen fortsætter under navnet Specialarbejderforbundet i Skærbæk, og bestyrelsen har planer om at reducere kontingentet med 200 kr. om måneden:

- Det er billigere, når vi ikke længere skal betale til hovedforbundet, siger Bruno Jeggesen, som slutter med at konstatere, at han er lidt ærgerlig over, at SiD Gedved ikke forfulgte deres mål:

- Men vi skal huske på, at vores målsætninger også var forskellige. Vi ønskede selvstændighed, mens Gedved ønskede ligeværdige samarbejdspartnere.

Hajtænderne skal respekteres

Det franske busselskab Connex, der har licitationen på Bornholm, kørte i slutningen af sidste måned over fuldt optrukne linjer. Firmaet valgte at fyre to chauffører, der var blevet ansat i det sene forår, mens det beholdt to chauffører, der var ansat med løntilskud i løbet af sommeren.

Faglige møder blandt chaufførerne og vrede blandt passagererne munde- de ud i en arbejdsnedlæggelse i forrige uge, hvilket fik Connex-ledelsen på andre tanker. Der blev indledt forhandlinger, der med lidt gensidigt tovtækkeri til sidst mandede ud i en genansættelse af de to fyrede.

Liberalisering truer forsyningssikkerhed

Tillidsrepræsentanter frygter energisvigt, der svarer til de nedbrud, som den californiske befolkning oplevede for et par år siden:

"Hverken olie-, el- eller gasmarkedet fungerer sådan, at forsyningssikkerheden tilgodeses på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig måde. Energiselskaberne søger at optimere deres driftsresultater ved at udskyde de investeringer, der ikke umiddelbart er lukrative, og dermed skaber de akutte mangelsituationer," hedder det i udtalelsen fra et møde i Svendborg, hvor de ufaglærtes tillidsfolk drøftede problemet i lyset af markedets liberalisering.

Endnu et løfte bristet

Undervisningsminister Ulla Tørnæs nærmest boblede af glæde, da hun før sommeren så i sin krystalkugle, at hendes løfte om 2.000 flere praktikpladser i år så ud til at holde stik. De ekstra praktikpladser blev givet i løfte til de unge, der var utilfredse med en nedskæring af omkring 5.000 skolepraktikpladser.

Siden er det gået helt galt. På et svar til en partifælle fremgår det, at der indtil nu kun er skaffet 479 ekstraordinære praktikpladser. Dermed er endnu et af regeringens løfter faldet til jorden, idet mindre end 25 pct. er nået.

Skal der virkelig først danske lig på bordet?

Af Carsten Kofoed

Så gjorde de det igen, Socialdemokraterne og De Radikale. I maj – midt under de forfærdende afsløringer af USA's omfattende tortur i Irak – forlængede de det danske krigsbidrag indtil december. Og nu har begge partier så igen erklæret, midt under blodbadet i Falluja og vel vidende, at mindst 100.000 civile irakere har mistet livet siden den ulovlige krigs start i marts 2003, at de danske soldater skal forblive en del af den amerikansk ledede besættelsesmagt i yderligere mindst seks måneder. De 210 millioner kroner,

som det vil koste at have de danske tropper i Irak indtil juni 2005, kan åbenbart ikke bruges til noget bedre end medvirken til folkedrab i et fremmed land ifølge de to tidligere regeringspartier, der kalder sig opposition.

Og hvad er så argumenterne denne gang? Jo, ifølge de to udenrigsordførere Niels Helveg Petersen (R) og Jeppe Kofod (S) skal de danske soldater sikre, at valget den 27. januar kan afholdes. Jamen, har de da slet ingen virkelighedssans eller moral i den "opposition"?! Hvor er det demokratiske ind-

hold i og værdi af et valg afholdt i bomberegnet og konstant ildkamp, et valg, hvor valgkampen er massakrer som i Falluja og amerikanske flyangreb over Mosul og mange andre irakiske byer, og hvor der ikke foregår noget som helst, der kan forbindes med en demokratisk proces? Og hvor er moralen i overhovedet at tale om valg, mens besættelsesmagten myrder løs på en befolkning, hvis eneste brøde er, at den ønsker at leve uden besættelserne, som kun er kommet til Irak for at røve irakernes olie?

De socialdemokratisk-radikale argu-

Palæstinensisk hverdag - på Strøget

Lørdag den 13. november kl. 12 blev Strøget i København ved Nytorv, Gl. torv spærret af en mur og et checkpoint. De mange mennesker på Strøget måtte tage trappen op over muren, hvor de blev stoppet af en israelsk soldat. Andre fandt mindre smuthuller gennem stilladset, men alle blev klar over, at det er den hverdag palæstinenserne mødes med hver dag. Efter hen ved en time opløste politiet på fredelig vis aktionen.

Det var initiativet 'Riv Muren Ned', som var på gaden for at aktionere mod Israels ulovlige apartheidmur.

Se mere på
www.go-web.dk/riv-muren-ned/

Israelsk checkpoint på Strøget.

menter for fortsat støtte til den brutale besættelse af Irak er fuldstændig tom snak. Men det er tom snak med et formål. Snakken skal signalere ”kritik” af den nuværende regering, som Socialdemokraterne og De Radikale med rette beskylder for at ligge totalt på maven for USA. Problemet er dog bare, at de selv ligger præcis det samme sted for Bushs USA – fladt ned på maven. Dette gør dem endog mere utroværdige end regeringen, for den siger åbent, at Bush er indbegrebet af det gode.

I Spanien vandt socialdemokraterne i marts over Foghs spanske klon, Aznar, ved blandt andet at love, at Spaniens tropper ville blive trukket ud af det irakiske slagtehus. Det er sket. I USA tabte Kerry, fordi han grundlæggende set var en kopi af Bush og ville føre de samme krige som ham i Afghanistan, i Irak og ikke mindst i krigen for amerikansk verdensherredømme, ”krigen mod terror”, som koster amerikanerne dyrt både i liv og dollars. Kerry ville blot gøre det hele ”bedre”. Amerikanerne troede ikke på ham og genvalgte originalen i stedet for kopien.

Hvornår bliver Foghs danske kopier til originaler og reel opposition med hensyn til Irak? Eller er sandheden blot den absurde, at så længe det kun er irakere, som myrdes, så spiller antallet ingen rolle for S og R? Det ser desværre sådan ud.

Hvad gør modstanderne af besættelsen i SF og Enhedslisten? Lurepanser og stiller ikke deres krav om danske tropper ud af Irak som betingelse for støtte til en kommende socialdemokratisk ledet regering. Imens fortsætter folkemordet i Irak.

Carsten Kofoed er medlem af bestyrelsen for Komiteen for et Frit Irak

Andengenerationsindvandrerne

Det kapitalistiske Danmarks dekadence slår igennem på allerhøjeste plan – også når det gælder moral og etikens område. Her tænkes ikke i første række på den kongelige socialdemokratiske kammeraterbevægelse, der om nogen er i stand til at organisere intern korrupsion i samme hastighed, som de suger næring til sig fra erhvervsspidserne.

Jeg tænker heller ikke på de politiske kræfter, der i et til 1½ hundrede år har sat overholdelse af de moralske og etiske værdier i højsædet. Den nuværende borgerlige regerings ministre burde jo være foregangsmænd eller kvinder for egne idealer; men det håndterer de ikke helt godt, hvilket en lille, opfindsom tekst, som jeg modtog som sms-besked, afslører alt for godt:

Regeringen holder bal anno 2004: Thor Pedersen lægger hus til, Tove Fergo sørger for familien, Peter Brixtofte står for rødvinen, Anders Møller har ansvaret for damerne og Oppfeldt passer børnene.

Nej, Jeg tænker såmænd på andengenerationsindvandrerne.

Selvfølgelig ikke på dem jeg selv eller mine venner og bekendte kender. De er jo som danskere flest med deres egne skæverter imellem; men på en eller anden underfundig måde må de adskille sig fra alle de andre. Jeg tænker nemlig på dem som formiddagspressen i tide og utide hiver på forsiden for deres tvangsægteskaber, massevoldtægter, skatteunddragelser, kontanthjælpsbedragerier for ikke at tale om deres indbyrdes etniske opgør i vores eget lille smørhul.

I den forløbne weekend blev en andengenerationsindvandrer igen trukket frem ved næsen – oven i købet i TV-avisens mest populære sendetid. Hans far kom til landet for omkring 35 år siden, og på trods af hans gebrokkne dansk ernærer han sig stadig på overførselsindkomst. Han har på formidabel vis formået at undgå at blive tvunget på danskurser for at kunne gøre sig egnet til arbejdsmarkedet.

Hans to sønner har tilegnet sig det danske sprog med deres lidt egen særprægede accent, og har begge giftet sig med kvinder af anden etnisk baggrund, hvoraf den yngste har avlet to børn. Mange af mine bekendte er forargede – og i dette tilfælde bliver det jo ikke bedre af, at hele familien brødføder sig på overførselsindkomst. I sommers knækkede den yngstes ægteskab, separation blev indgået, og hans hustru, som hidtil var blevet forsørget af manden, blev stik imod gængs praksis ikke tvangsaktiveret eller udvist, men i stedet tilkendegivet en ualmindelig høj overførselsindkomst. Hun og familien fandt et hul i sociallovgivningen.

På mange leder har familien været en belastning for alle andre indvandre-

re. Onde tunger taler om alkoholmisbrug og seksuelle afvigelser. Den ældste søn har plejet omgang med et utal af danske piger. Børnene har i tide og utide gjort sig uheldigt bemærket ved lovovertrædelser. Deres danske mor har en usund livsstil med et stort overforbrug af cigaretter.

Med familien som eksempel er det vel naturligt, at mange hopper med på politikernes og pressens felttog mod indvandrerne, deres nasen på vores sociale system, avlen af rotter og voldelige adfærd. Tag nu blot det sidste eksempel:

Den yngste søn kommer rasende med sine to små børn og nye elskerinde i sin Citroen C8 med 150 kilometer i timen, hvor han må køre 90. Totalt uansvarligt kører han helt op til forankørende med blot tyve centimeters afstand. Færdselsforseelser, der ligger lige på grænsen til at enhver anden ville få frataget kørekortet lige på stedet; men han slipper fra det uden den mindste påtale.

Hændelsen må føre indvandrerdebatten ind på nogle relevante spor: Nu må det være slut med særbehandling og nasseriet fra denne families side. Jeg mener, vi lever trods alt i det 21. århundrede, hvor vi tilmed har forpligtet os til at lære underudviklede nationer om demokrati!

Reno

Fallujas folk vi

Af R

Klokken er nu 18.30 i Irak. Når Danmarks børn om ca. en times tid sætter sig ned for at se 'Fjernsyn for dig', vil børn i Falluja krybe sammen i deres senge – fulde af angst, forfærdelse og gru. For i deres hjerter og lige uden for deres vinduer og i luften over dem foregår et sandt mareridt. Et mareridt, som er barn af bl.a. vores regerings kynisme og foragt for menneskeliv.

Falluja er en by på størrelse med Odense. Man siger, at ca. halvdelen af byens indbyggere er flygtet fra byen. Hvorvidt det er rigtigt eller ej, skal jeg ikke kunne sige. Men selv hvis halvdelen af indbyggerne er flygtet, så er der stadig 150.000 mennesker tilbage i byen. 150.000 mennesker. Disse mennesker må logisk nok være de svageste indbyggere. De gamle, de syge, børnene, de fattige, dem, der ikke har noget andet sted at tage hen. Og så selvfølgelig dem, der nægter at lade sig kue af fremmede kriminelle.

Vi har altså en situation, hvor tusinder og atter tusinder af mennesker bliver holdt som gidsler af amerikanerne og deres lakajer. Tusindvis af mennesker er fanget i Fallujas bomberegner. Røde Kors har netop advaret om, at de civiles situation er katastrofal. De mangler alt. Vand, mad, el, medicin, lægehjælp. Og oven i det befinder de sig i et inferno af bomber, tanks og kugler.

De klip, som vores såkaldte medier sender fra kamphandlingerne i Falluja, er optaget på afstand. Her kan vi se, hvordan nattehimmelen over Falluja

oplyses af eksplosioner, vi hører og ser bragene og skudsalverne, der krydser hinanden. Men hvad vi ikke ser og ikke hører, er de rædsler, de mareridt, der udspiller sig der, hvor bomberne falder. Den terror, den smerte og de ufattelige lidelser, der finder sted, når sagesløse mænd, kvinder og børn knuses under de sammenstyrtede mure, hvor bomberne falder. Det er det demokrati, som despoten George Bush og hans leflende slyngel Anders Fogh Rasmussen har med i bagagen til irakerne.

Det, vi ser i Falluja og i de andre irakiske byer, er et amerikansk rovmod, som ingen grænser kender. Intet er helligt eller fredet i imperialismens voldsfærd. Ikke engang hospitaler er fredet.

Mandag, da aggressionen for alvor tog fart i Falluja, jævnedes amerikanske bombefly et helt hospital med jorden. Ja, det er rigtigt. Et hospital med sårede, døende, læger, personale osv. Det hele blev bombet sønder og sammen. Ingen overlevede.

Og så spørger jeg: Hvem er terroristerne? Er det de mennesker, der forsvarer deres by og deres land mod en kynisk, kolonialistisk, kapitalistisk og inhuman dominans? Eller er det den håndfuld slipseklædte svinehunde, der ikke blot kaster bomber ned i hovedet på folk mens de sover, men også afskærer dem fra medicin og lægehjælp ved at bombe deres hospitaler? Det er afskyeligt, det her.

Påskuddet for at sønderbombe en hel by og lem-læste dens indbyggere er det såkaldte valg i januar. Der skal skabes ro, siger man. Så valget kan løbe ad stablen. Men tag mig på ordet: VALG-

Fakkeldmonstration
ved den ame
12. n

Tale holdt af F
for et
protestdemo

Krigsforbrydelse: Massakre på Falluja

Krigsforbrydelse: Mos

ikke dø forgæves

Dhahir

Massakren på Falluja
den danske ambassade
september 2004

Dhahir, Komiteen
i Irak, ved
foreningen i Odense

DELTAGELSEN I DET IRAKISKE VALG I JANUAR BLIVER DEN LAVESTE, VERDENS-HISTORIEN HAR KENDT. Og nej, det er ikke, fordi irakerne er dumme mennesker, som ikke forstår at sætte pris på deres nyhvervede demokratiske ret. For det er uden tvivl den vinkel, der vil blive lagt på den historie, når den tid kommer. Irakerne vil ikke deltage i valget, fordi ingen ægte iraker vil støtte den samling af landsforrædere, CIA-agenter og bøddler, som er kandidater ved valget. Hvordan kan man overhovedet i sin vildeste fantasi tro på, at irakerne vil afgive så meget som en enkelt stemme til de mordere og forbrydere, der lige nu myrder løs på vores brødre i Falluja?

Vi ved ikke, hvor mange liv voldsfærden i Falluja vil koste. Som den øverstkommanderende i den militære operation mod Irak, Tommy Franks, i starten af krigen sagde om antallet af dræbte civile: "We don't do body counts." Nej, men det er der heldigvis andre, der gør.

Lægetidsskriftet 'The Lancet' har netop offentliggjort i en rapport, at krigen og den efterfølgende besættelse af Irak har kostet mindst 100.000 civile irakere livet. 100.000 mennesker, og det er kun et konservativt skøn. Det reelle tal kan være dobbelt så højt. Jeg blev egentlig ikke så overrasket, da jeg læste rapporten. Jeg mener, det er jo, hvad man må forvente, når verdens supermagt i løbet af det sidste halvandet år har smidt så mange bomber ned i hovedet på irakerne. Men hvad der for alvor chokerede mig, er den stilhed og den

ligeGYldighed, som fulgte i rapportens kølvand. Hvor er ramaskriget? Hvor er eftertænksomheden hos politikerne og medierne? For fanden, hvor savner jeg en reaktion oven på alt det her. Kan vi leve med, at vores politikere har tvunget os ud i en krig, som har betydet, at så mange liv – helt uden mening – er gået til spilde? Kan vi leve med det? Jeg har kun ét ord for den danske regerings deltagelse i Irak: folkemord. Og vi ved alle, hvordan det går statsmænd, der tilskynder folkemord. De ender i krigsforbryderdomstolen. Hvis ikke i dag, så i morgen. Hvis ikke i morgen, så næste år. Hvis ikke næste år, så når du bliver pensioneret, hr. statsminister. Du vil møde din skæbne før eller siden. Og hvis ikke i dette liv, så i det næste.

Tro ikke, at USA og deres sympatisører på Christiansborg vil få noget godt ud af at blive i Irak. For hver dag, der går, bliver det mere og mere sandsynligt, at også dansk blod vil gå til spilde for imperialismens interesser. Derfor må vi blive ved med at sige til regeringen: Træk de danske tropper ud af Irak. Vores troppers tilstedeværelse i Irak er ikke til gavn for irakerne. Irakernes modstand er en frihedskamp, og de vil sejre – om det så tager dem 100 år.

Til sidst vil jeg gerne sende en tanke til både de civile og modstandsfolkene i Falluja. Jeg vil sige til dem, at ingen af dem vil dø forgæves. Falluja og dets indbyggere vil altid stå som et symbol på folket, der gjorde helvede hedt for imperialismen. I vil aldrig blive glemt.

forvandles til militærbase

Mosul
Modstanden fortsætter

Los Angeles, USA:

Tanks ved antikrigsdemonstration

Antikrigsbevægelsen verden over mobiliserer til nye masseprotester, mens krigsregeringerne vil slå ned på den politiske protest.

Det amerikanske præsidentvalg var præget af valgfusk af forskellig slags, og allerede dagen efter var de første protestdemonstrationer i gang landet over. De rettede sig også mod krigen i Irak og angrebet på Falluja.

Som den tidligere britiske udenrigsminister Robin Cook erklærede:

"Bush fejrer sin valgsejr ved at sætte Falluja i brand."

I Los Angeles demonstrerede adskillige hundrede – de fleste meget unge – tidligt om aftenen den 3. november på hjørnet af Hollywood Boulevard og Vine for at lade Bush-regeringen vide, at den stadig ikke har nogen legitimitet i et nyt 'stjålet valg', med en valgsejr baseret på fusk og bedrag.

"Verdens folk, rejs jer! Verdens folk, rejs jer!"

"America, wake up! America, wake up!: Vågn op Amerika ..."

Det blev der råbt – og det var signalet.

Annisette og Thomas Koppel fra The Savage Rose deltog sammen med venner i demonstrationen, oplyses det på deres hjemmeside. Thomas siger i en kommentar:

- Det var en enorm befrielse at være sammen med alle disse smukke og modige mennesker og føle den enorme støtte fra andre titusinder i forbipassende biler, som i timevis skabte en permanent og meget højlydt solidaritetskoncert af bilhorn og hænder, som gav udtryk for stærk støtte.

Men Bush fejrede også 'valgsejren' med et klart signal til den amerikanske fredsbevægelse: *"Jeg tåler ikke politisk protest eller modstand mod den ulovlige krig i Irak eller 'krigen mod terror'. Og jeg er parat til voldeligt at undertrykke den!"*

Forskellige steder i USA er protesterne blevet mødt med en opvisning i våbenmagt.

En demonstration på Union Square i

New Yorks Manhattan blev mødt af politi, som kom til parken med maskinpistoler. Politiet er ikke tidligere set med maskinpistoler over demonstrationer i New York.

I San Francisco blev 57 anti-Bush- og antikrigsdemonstranter arresteret efter en fredelig march med deltagelse af flere tusinde.

"We're going to beat back the Bush attack, get the troops out of Iraq," blev der råbt.

Og den 9. november – da angrebet på Falluja var gået i gang – sendte den amerikanske marine to tanks (Marine APC's) ud til en demonstration i Westwood, Los Angeles.

Omkring 4-500 mennesker var på trods af kun en dags varsel dukket op til en hastedemonstration for at protestere mod det andet barbariske angreb på Falluja (det første var i april), da de to tanks fra den amerikanske marine pludselig dukkede op. Ved en fredelig demonstration midt inde i byen.

De to tanks kørte to gange rundt om den føderale bygning, hvor demonstrationen fandt sted, og parkerede sig anden gang direkte foran det område, hvor de fleste demonstranter opholdt sig.

Rasende demonstranter forsøgte at blokere disse kampvogne, men politiet fik hurtigt ryddet gaden. Folk blev ved med at protestere, og efter omkring 10 minutter kørte de væk.

Det var – og blev af den amerikanske antikrigsbevægelse opfattet som –

en besked om, at Bush-regeringen og Pentagon ikke vil stoppe ved nogen grænse for at undertrykke den interne opposition i det dybt splittede USA mod deres fascistiske krig.

Men det har ikke skræmt antikrigsbevægelsen. Protesterne mod massakren på Falluja og krigen i Irak er fortsat. Den store antikrigskoalition ANSWER planlægger samtidig en masseprotest ved præsidentindsættelsen den 20. januar næste år, hvor George Bushs anden præsidentperiode officielt begynder. Den vil sætte fokus på det amerikanske massemord på irakerne – mere end 100.000 civile irakere er dræbt siden invasionen – og forlange betingelsesløs tilbagetrækning fra Irak.

Samtidig forberedes gigantiske demonstrationer den 20. marts, toårsdagen for starten på invasionen af Irak. 19.-20. marts 2005 er besluttet som næste globale protestdag mod krigen.

Den internationale antikrigsbevægelse viste sig igen på gaderne i protest mod massakren i Falluja. I en lang række lande har der været protestmøder ved de amerikanske ambassader og talrige andre markeringer.

I Danmark har Fogh og hans regering igen lagt sig tæt op af Bushs linje. Denne holdning kom klokkeklart til udtryk, da han i forbindelse med 'debatten' om et fornyet mandat til forlængelse af de danske troppers illegale tilstedeværelse i Irak erklærede:

"Bare at diskutere dansk tilbagetrækning er at støtte terroristerne!"

USA er på vej mod 'legal' fascisme

Michael Parenti i samtale med Ritt Goldstein

Er USA blevet fascistisk – eller på vej dertil? Fascisme på amerikansk, vel at mærke. Og 'legal' fascisme. Det mener f.eks. den amerikanske statskundskabsprofessor Michael Parenti. Fire år til med Bush. Det går den vej.

Michael Parenti

Michael Parenti er amerikaner og professor i statskundskab. Hans kommende bog *"Super Patriotism"* undersøger, hvordan USA's patriotiske stolthed og angst er blevet udnyttet.

Parentis hovedtese er, at *det ikke er forkert at tale om fascisme for at beskrive Bush og kredsen omkring ham*. Både USA og Italien står gennem en udvidelse af mediekoncentrationen, indskrænkninger i de borgerlige rettigheder og 'patriotismen' på kanten af fascisme.

Men det er en fascisme, som adskiller sig fra den 'historiske' fascisme.

- Den historiske fascisme var en pseudorevolutionær bevægelse. Den var en metode til på forhånd at forhindre en revolution ved at mobilisere masser af mennesker og give dem et skin af en 'ny orden' ved at spille på deres legitime utilfredshed og skyde skylden for denne utilfredshed på irrelevante fjender, indleder Parenti denne samtale.

Kernen i fascismen er dens virkning, mener Parenti. Dens redskab er et system, som systematisk omdistribuerer rigdom fra de mange til de få, og sikrer gigantiske kartellers dominans over hele politikken og økonomien.

- Da den kom til magten i 30'erne, skar fascismen den offentlige sektor ned, privatiserede mange statslige industrier, afskaffede arveskatter og andre skatter, der ramte de rige, afskaffede kommunale skatter, sænkede lønningerne, ødelagde fagforeningerne og saboterede og underminerede oppositionelle partier. Set ud fra dens effekt bliver definition på fascisme, at den simpelthen er et værktøj for en 'apolitisk', hensynsløs magtelite. Og det, som disse (den hensynsløse magtelite) har lært i disse mere

end 80 år siden fascismens opkomst er, at de kan opnå meget af dette, måske på mere sekulær vis, mens man opretholder en demokratisk facade, fortsætter han.

'Patriotismen' og flaget

Parenti gengiver Hermann Görings, chef for Luftwaffe, tilsvarende enkle forklaringer (fra perioden omkring Nürnberg-tribunalet)

- Der viftes med flag i deres ansigter, flagene draperes omkring lederen, som fortæller dem, at de trues af den ene eller anden modstander, uden for landet eller internt.

Parenti fortsætter med at fortælle, hvad USA's udenrigsminister John Foster Dulles sagde:

- For at få folket til at støtte store militærbudgetter og militære interventioner må man forstørre truslerne og man må skabe et scenario, hvor den ene nation fremstår som helt og den anden nation som skurken. Det må være helten mod skurken.

- Hvad de har lært er at de kan gøre dette uden at benytte sig af en masse attributter som hagekors og tilsvarende. De kan benytte den gode gamle amerikanisme og anvende den, som det alter, menneskene samles omkring for at give præsidenten denne ekstraordinære magt, samtidig med at de opgiver deres egen frihed. Den herskende klasse som sådan er ikke interesseret i fascismen. Den er bare et instrument, et middel, som de der reelt styrer landet og besidder dets rigdomme ikke bekender sig til som sådan.

- Fascismen udøves kun af den grund, at de fandt den brugbar. Desu-

den er fascismen et alt for synligt samtidsfænomen. Man kan ødelægge den frie presse på Mussolinis vis med *"Fasci di combattimenti"*.

Modsætningen fremtræder på den nye måde, hvor vi har en Berlusconi, som i skræddersyet tøj og på en varm og elskværdig måde stopper oppositionen, helt enkelt ved bogstavelig talt at opkøbe alle medier.

Derpå sørger han for at få sig selv valgt og skaffer sig på denne måde kontrol også over de statslige medier. Han opnår næsten samme effekt som Mussolini – men uden at illusionen om legitimitet, om at du regerer i folkets navn og ikke underkuer vælgerne, ødelægges. Resultatet blive i begge tilfælde det samme!

Berlusconi gav et kontroversielt interview i sommeren 2003, hvor han forsvarede Mussolini. For Michael Parenti er det ikke nogen tilfældighed.

- Berlusconi's forsvar af Mussolini bekræfter den analyse, jeg har fremlagt – at han uanset forskelle både m.h.t. fremtræden, partiidentitet og formodet politisk ideologi ser Mussolini som åndsbeslægtet. Så stiller han sig altså frem og forsvare ham, konstaterer Parenti.

Opnår det samme – med legale midler

Herfra er det nemt at sammenligne med dagens USA og Parenti vender blikket mod en beslutning, truffet af den amerikanske højesteret for ikke så længe siden. Beslutningen tillader vicepræsident Cheney og Bush-administrationen at nægte at fremvise dokumenter omkring Cheneys såkaldte Energy Task Force.

Det er bemærkelsesværdigt at der findes indikationer på, at en oliekrig faktisk blev diskuteret inden for denne gruppe. Parenti imødegår kraftigt domstolens beslutning:

- Højesterets beslutning får som virkning, at den hæver den udøvende magt til en speciel og udemokratisk status, så der ikke findes nogen måde,

Fascisme på amerikansk:
Indsvøbt i flaget

hvorpå Kongressen eller offentligheden kan holde disse mennesker ansvarlige for, hvad de gør. I realiteten indføres der straffrihed for deres gerninger under skin af immunitet for de udøvende. Så hvad vi får her, er meget af det fascisterne opnåede, samtidig med at den demokratiske facade opretholdes. Disse enorme skattelettelser er for de rige. Der findes nu store virksomheder, som tjener milliarder af dollars i ren profit, og som ikke betaler en øre i skat.

- Vi får også en svækkelse af fagforeningerne ved at underminere dem og lukke fabrikker, som har stærk faglig organisering. Derpå sænkes lønningerne og militærudgifterne vokser. Dette er nøjagtig, hvad fascisterne gjorde, så man opnår en stor del af det samme uden så at sige 'at gå hele vejen' og ødelægge hvert eneste lille gram demokrati.

Her findes også en direkte parallel til 1930'ernes italienske 'korporative stat', mener Parenti.

- I praksis træffes de store beslutninger, som vedrører den politiske økonomi, af erhvervsfolkene, siger Parenti, men indleder dette med at konstatere at alle grupper inden for den italienske 'korporative stat' angiveligt skulle 'dele' beslutningsmyndigheden. Han identificerer den store industrigruppe med USA's nationale producentorganisation (National Association of Manufacturers) ved at sige:

- I praksis var det disse fyre, som for alvor og hele vejen igennem inkorporeredes, mens de fleste blev efterladt ude i kulden som statslige undersåtter.

- Folket bliver altid en del af disse begivenheder. USA's befolkning kommer til at bære deres part. Italienerne måtte. Deres del er skatterne og blodet. Det er dem, som betaler skatterne, og som sender deres sønner i krig, noterer Parenti.

Mussolini kan godt lægge sig: Den korporative sikkerhedsstat

Af William Bowles

“Vi kontrollerer politiske magter, vi kontrollerer moralske magter, vi kontrollerer økonomiske magter, derfor er vi en rendyrket korporativ stat.”

Benito Mussolini (1)

Seks millioner videoovervågningskameraer, biometriske id-kort, transnationale datalove for elektronisk sporing og samkøret registrering. Føj hertil privatiseringen af statslige nøglefunktioner, alle formidlet via globale it-koncerner, der også er uomgængelige led i forbindelse med våben, medier, farmaceutika og globale finansielle netværk – så har vi **den korporative sikkerhedsstat i det 21. århundredes stil.**

Det privatiseringsprojekt, der satte ind i 1970'erne under Reagan/Thatcher (*den såkaldte ny-liberalisme*), indvarslede en tilbagevenden til Mussolinis tid, for så vidt som det inddrog den arbejdende befolknings landvindinger, der var opnået gennem årtiers kamp, ved endnu engang at sammensmelte statens primære mål under kapitalismen med koncernernes. Alle præentioner om den "liberale" stat som repræsentant for forskellige befolkningslag og interesser i hele samfundet blev effektivt tilsidesat. Grådighed og egen nytte blev endnu engang den kapitalistiske stats overordnede 'filosofi'.

Afgørende for den 'neoliberal' dagsorden er dannelsen af en vælgerbefolkning, der er berøvet sin stemmeret, hvad enten det er i kraft af sammensmeltning af de dominerende partiers ideologi eller vælgerbefolkningens udmanøvrering fra valgprocessen.

Fascismen i Mussolinis Italien var åbenlys og efter vore dages målestok rå, kendetegnet ved brug af brutal magt og direkte angreb på den organiserede arbejderklasse og venstrefløjens ved at manipulere statsorganerne (parlamentet) til at vedtage stadigt mere repressive love.

Der er imidlertid mere end én måde at flå en kat på. Vejen til skabelsen af den korporative sikkerhedsstat behøver ikke at involvere den formelle tilsidesættelse af universel stemmeret. Der er mere raffinerede og gedulgte måder, og

CONSOLIDATED
friendly fascism

de involverer ikke nødvendigvis betragtelige bedrag, stemmesvindler o.s.v. eller selektiv fratagelse af stemmeret a la Florida 2000, selvom dette kan være de muligheder, den kapitalistiske stat betjener sig af, når det skal være.

Hvad fascisme og den moderne korporative sikkerhedsstat har til fælles, er følgende: Den 'legale' undertrykkelse af den organiserede arbejderklasse i form af fagforeninger og andre politiske formationer såvel som tiltagende begrænsninger af borgerlige og politiske rettigheder.

Men måske er der i den aktuelle sammenhæng to aspekter, der giver anledning til bekymring:

1. **privatiseringen af staten og**
2. **oprettelsen af overvågningsstaten** – bortset fra at 'fjenden' nu ikke er kommunisme, men 'terrorisme'.

Disse to træk er sammenfaldende i den aktuelle situation formidlet af de nye teknologier, der frem for alt har muliggjort konstruktionen af sofistikerede sporing- og id-systemer, som implementeres i kraft af en alliance mellem globale it-koncerner og staten, som Mussolini kun kunne drømme om.

Men for at et sådant system skal være effektivt i et såkaldt demokrati, har det for det første brug for en usynlig fjende, og for det andet – i betragtning af den aktuelle situation – en global fjende.

Det fælles tema, der driver begge sider af ligningen, er frygt.

For befolkningens vedkommende frygten for en fjende, der kan ramme vilkårligt hvor som helst og effektivt. Og den frygt, staten nærer for sin egen befolkning, især i den aktuelle efterkoldkrigsperiode, hvor der efter årtiers propaganda om den "røde fare" (*den samme røde fare, som motiverede Mussolini*), hvis nederlag – som vi blev fortalt – ville bringe fred og velstand, blot for at opdage, at der på "hinsides det

onde" lå en om muligt endnu større trussel i form af terrorisme.

Under disse omstændigheder kan kun en endnu større frygt erstatte truslen om atomar tilintetgørelse og/eller tabet af frihed under et 'totalitært diktatur', en frygt, der har mere til fælles med filmene 'Predator' og 'Robocop' end den verden, vi faktisk lever i.

At tilvejebringe en sådan frygt og bogstavelig talt gøre det fra den ene dag til den anden kræver store indsatser og ressourcer, som kun en korporativ stat er i stand til at mobilisere, og vigtigst af alt retfærdiggøre. Men for at gøre dette er den nødt til at bruge den racistiske ideologi, der er blevet installeret i vores kollektive psyke om 'den anden', en ideologi, der dehumaniserer dem, der ikke er 'som os', dvs. dem, der – som vi bliver fortalt – ikke går ind for 'vore' værdier. Dette er m.a.o. folk, som er mindre end humane, dvs. dyr eller ting, der endog ikke tænker på den måde, vi gør. Folk som er skånselsløse og fanatiske, hvis fanatisme kun kan imødegås med vor egen 'civiliserede' fanatisme i form af den totale stat, der bekender sig til total krig uden ende.

Er 'logikken' ikke temmelig overbevisende? Og dette er en frygt, der er total i sit omfang, der slår til, bliver vi fortalt, hvor vil føler os mest sårbare – på vores vej til arbejdet eller i en restaurant. Der kan ikke tænkes nogen absolut sejr over en sådan fjende. Følgelig vil 'krigen' vare en, to eller selv flere generationer. Dette er en endeløs krig, våbenkøbmandens våde drøm. Det er statsbureaukatiets licens til total overvågning, der i sidste instans fører til fængsling. Først kommer de efter de 'fremmede', og til sidst alle andre, der vover at træde ud af geledet.

Og det hele gøres i et 'demokrati', der er ingen brug for en fascisme i Mussolini-stil. I praksis er det, hvad det vil føre til, men det vil blive gjort med vores samvirke, simpelthen fordi vi ikke tror, det er os – dig og mig – der er de virkelige fjender af staten.

Overspændt? Se dig bare omkring på det samfund, der er under opbygning af Blunkett og Ashcroft bogstavelig talt for øjnene af dig, det hele retfærdiggjort af en fjende, der om noget er Frankenstein-produktet af 'neoliberalismens' økonomiske og politiske kurs,

der er kommet tilbage for at hjem søge os, fuldstændig som grev Frankensteins skabning gjorde det.

Den korporative stat kalder det 'liberal imperialism', men dets virkelige navn kan ikke udtales, for at gøre det ville afsløre uhyrets virkelige natur. Men lejlighedsvis slipper vi katten ud af sækken, og det er ikke kun instruktivt omhyggeligt at læse deres ord, men til hvem ordene er adresseret og af hvem.

"Når det gælder os selv, opererer vi på basis af love og åben kooperativ sikkerhed. Men når vi har at gøre med mere gammeldags statsformer uden for Europas postmoderne kontinent, er vi nødt til at vende tilbage til en tidligere æras skrappere metoder – magt, forebyggende angreb, bedrag, hvad som helst der er nødvendigt for at have at gøre med dem, som stadig lever i det nittende århundredes verdens isolerede stater. Når det gælder os selv, overholder vi loven, men når vi opererer i junglen, må vi også bruge junglens love."

Robert Cooper: *The new liberal imperialism.* (2)

Cooper er tidligere udenrigspolitisk rådgiver for Tony Blair.

Så sikker er Cooper på sin vision om denne nye verdensorden, at han faktisk formulerer fornuftsgrundlaget bag denne 'nye' liberale imperialism. Han fortæller os.:

"Først er der den globale økonomis frivillige imperialism. Den er sædvanligvis varetaget af et internationalt konsortium via internationale finansielle institutioner som IMF og Verdensbanken – det er karakteristisk for den nye imperialism, at den er multilateral. Disse institutioner yder hjælp til stater, der ønsker at finde vej tilbage til den globale økonomi og ind i den onde cirkel af investering og velstand. Til gengæld stiller disse institutioner krav, der – håber de – bidrager til at rette de politiske og økonomiske fejl, der har bidraget til det oprindelige behov for assistance..."(2)

Cooper fortæller os

"Det er præcis som følge af imperialismens død, at vi ser fremkomsten af den præ-moderne verden. Imperie og imperialism er ord, der er blevet til en form for misbrug i den postmoderne verden. I dag er der ingen kolonimag-

ter, der er villige til at påtage sig jobbet, selvom mulighederne, og måske endog behovet for kolonisering er lige så stort, som det nogensinde har været i det nittende århundrede." (3)

Sig det, som det virkelig forholder sig, mr. Cooper! Alt det ovenstående blev skrevet mellem invasionen og rekoloniseringen af Afghanistan og af Irak. Dette er således indholdet af den faktiske tilbagevenden til Mussolinis tid, men vi tør dårligt nok kalde det ved dets virkelige navn, selv Cooper formulerer det på en 'acceptabel' måde over for os 'civiliserede' folk.

"Hvad der er behov for, er således en ny slags imperialism, en, der er acceptabel for en verden af menneskerettigheder og kosmopolitiske værdier." (4)

Den verden, Cooper refererer til, er naturligvis ikke 'de andres', de derude i 'junglen', men 'vores'; men netop som han artikulerer disse synspunkter, står det klart, at junglen er indenfor og altid har været det.

Den behandling, der foreskrives til de 'fremmede', der er buret inde i Belmash eller Guantanamo, og som bogstaveligt talt driver folk til vanvid (5), gør Coopers vision om et 'vort' og 'deres' syn på verden til skamme.

For neden under sproget ligger der en anden virkelighed, der driver Coopers logik, nemlig *den korporative stats logik*, som for at opretholde kapitalens herredømme først og fremmest må skabe og derefter forevige en stat med konstant og voksende frygt, der kræver stadig større kontrol af vor eksistens.

Gå hjem og læg dig Mussolini: Ønsk ikke, at du rådede over den slags magter, som den nye og forbedrede vision er i besiddelse af .

Lidt fork. Oversættelse: Hans Pendrup

NOTER

1. Discorsi del 1926, Milano, Alpes, 1927, p. 120
2. 'The new liberal imperialism' af Robert Cooper, Observer Worldview Sunday April 7, 2002
3. ibid
4. op cit
5. op cit
6. Se 'Our betrayal of these men has made them sick' af Raj Persaud, The Independent, 14. oktober 2004.

På nazistisk foranledning overvejer Rigsadvokaten at rejse tiltale mod tidl. modstandsfolk for mord

Ifølge oplysninger i pressen (her refereret efter Berlingske Tidende den 7. november 2004) har rigsadvokat Erik Bjørn Merlung efterkommet en politianmeldelse fra Jonni Hansens nazistiske gruppe DNSB (Danmarks National-Socialistiske Bevægelse) og vil nu undersøge, om der er grundlag for at rejse tiltale imod fem tidligere modstandsfolk for at have begået drab/mord under den tyske besættelse 1940-45.

De fem har på en måde selv bedt om at komme i vanskeligheder og har påkaldt sig søgelyset fra folk, der i hvert fald ikke vil modstandsfolkene og deres omdømme noget godt. De fem deltog frivilligt i en voldsomt opreklameret bog *'Efter Drabet'* af journalist Peter Øvig Knudsen, og nogle af dem berettede her bl.a. om deres deltagelse i likvidationer af stikkere. Som en fortsættelse medvirkede de senere i en kontroversiel og også ihærdigt markedsført såkaldt dokumentarfilm *'Med ret til at dræbe'* af samme Peter Øvig Knudsen og Morten Henriksen.

Også her rettede 'femgruppen' forskellige anklager imod tidligere medkæmpere og imod sig selv. Dette må siges at være ganske mærkeligt, idet modstandsfolk ikke var udstyret med nogen særlig fortrydelsesret. Kampen var her og nu. Modstandsbevægelsen bestod udelukkende af frivillige, og enhver havde mulighed for at trække sig ud efter eget valg.

Både i bogen og i filmen er hele baggrunden for likvidationerne udraderet, skønt de næsten 20.000 arresterede og over 6000 deporterede modstandsfolk var ofre for de landsforræderiske stikkere 'arbejde' og intriger.

Aktive Modstandsfolk tager skarpt afstand fra de fem aktører, som gennem deres handlinger og ubeviste påstande forvansker modstandsbevægelsens forsvarende krigshandlinger og til-

Nazismen i medvind

Af Frede Klitgård

sværter for længst afdøde og derfor forsvarelseløse medkæmpere ved f.eks. at stemple dem som skydegale 'lejemordere'. De har derved svigtet tidligere løfter og forpligtelser til at beskytte de modstandsfolk, som i nødværge og i hele modstandsbevægelsens interesse nødtvungent påtog sig den belastende opgave det var at foretage likvidationer.

Problemfyldte folk

For en ordens skyld skal det oplyses, at en af de fem, Herluf Rasmussen, ikke som påstået har været medlem af sabotagegruppen Bopa. Netop for at undgå omklamring af uvedkommende blev alle virkelige medlemmer af sabotageorganisationen registreret efter krigen. Den pågældende er ikke opført i medlemsfortegnelsen.

En anden 'anklager', advokat Erling Andresen, må befinde sig i en lidet misundelsesværdig mental tilstand. Han angriber gamle modstandskammerater, selv om han som afhøringsleder er fuldt vidende om, at der blev udfoldet ganske store og ofte livsfarlige anstrengelser for at sikre, at mistænkte stikkere virkelig var skyldige. En vis Volmer Nissen, der i sin tid var politifuldmægtig og senere kendt politiadvokat, præsenteres af Peter Øvig Knudsen som 'modstandsmand' og optræder som 'vidne'. Men det er ikke lykkedes at finde spor af ham i tilgængelig litteratur fra eller om besættelsestiden. Han figurerer ikke i hverken Holger Danskes, Bopas eller andre modstandsgruppers annaler. Volmer Nissen figurerer mærkeligt nok heller ikke i kollegaen dr.jur. Ditlev Tamms omfangsrige beskrivelse af 'retsopgøret efter besættelsen'. Måske har den blinde høne fundet et korn, men det synes særdeles tvivlsomt. Derfor må forfatteren fremlægge behørig dokumentation for Volmer Nissens påståede modstandsarbejde.

En gammel løgnehistorie

Modstandsbevægelsen kan naturligvis ikke og skal ikke påtage sig ansvaret for, hvad nogle udefra kommende, påklistede eller personlige lykkejægere har

begået af eventuelle forbrydelser under falsk dække af at være modstandsfolk.

Den nyeste bølge af angreb imod modstandsbevægelsen gentager en gammel løgn om, at frihedsbevægelsen efter krigen modsatte sig politimæssig efterforskning af drabssager. Den dengang kendte politikommissær H.C. Andersen og kriminaloverbetjent Hans Andersen var ledere af den særlige illegale politiafdeling, som efter den tyske aktion imod det danske politi den 19. september 1944 udarbejdede det såkaldte stikkerkartotek over mistænkte angivere og andre forrædere, og ligeledes kartoteket over de såkaldte clearingdrab samt journaler over røverier mv.

Dette arbejde blev udført med base i en hemmelig 'politistation' på H.C. Ørstedes Vej. H.C. Andersen var medlem af Frihedsrådets arrestationsudvalg, og hans og hans folk fik efter befrielsen til opgave at undersøge drabssager, herunder likvideringer, hvor der forelå mistanke eller anmeldelse om mulige fejl. Det var hans afdeling, som trods de store vanskeligheder, bl.a. manglende vidner og anden bevisførelse, rejste land og rige rundt og bl.a. opklarede ni fejlagtige likvideringer, som blev indrømmet, ligesom der blev givet offentlige undskyldninger til de pårørende.

Dermed mente politikerne og mange andre, at hele sagen om drabene under besættelsen var et afsluttet kapitel.

Kun ganske få af de mange hundrede 'clearingmord', det vil sige besættelsesmagtens og danske SS-folks terroristiske mord på tilfældige danskere, blev opklaret. Den opgave og retsforfølgelse af mange tyske og danske krigsforbrydere lod myndighederne løbe ud i sandet. Mange gik helt fri. Det gælder bl.a. mordere som Søren Kam, Walther Rasmussen og mange andre, således som redaktør Erik Høgh-Sørensen redegør for i bogen *'Forbrydere uden straf'* (Forlaget Documentas 2004). Clearingmordene, dvs., nazisternes terroristiske snigmord, interesserer ikke Peter Øvig Knudsen & Co. en døjt. De leverer et lysende eksempel på grov proportionsforvriddning og journalistisk inkompetence, og de fremstår som utroværdige propagandister.

Den store begrebsforvirring

Med sin optræden 60 år efter begivenhederne har femgruppen 'medvirket til at skabe en vis forvirring. Modstandsbevægelsen, der ikke havde nogen fælles, operativ ledelse, var blevet skabt ved mange menneskers mange initiativer der havde til formål at organisere og koordinere kampen for Danmarks fred og frihed. Alligevel faldt trådene sammen til en slagkraftig modstand, der var kendetegnet ved tre hovedgrupper, nemlig 1) sabotører, der angreb fjendens produktions- og transportapparat, fabrikker og jernbanenet, 2) produktion og udbrede af den illegale presse samt 3) opstilling af væbnede grupper, der fortrinsvis skulle sættes ind ved en allieret invasion. Modstandsbevægelsen anvendte kun den mest nødvendige vold, og der blev aldrig i Danmark udviklet en partisanbevægelse som i mange andre besatte lande. Ansvarlige modstandsfolk anvendte ikke terroristiske midler. Dengang var ingen i tvivl om, hvornår sabotører eller likvidationsfolk havde været i aktion. Det var noget andet med fjenden, dvs., tyskere og danske forrædere i og uden uniform, som var gået i tysk tjeneste, og optrådte som agenter, stikkere og torturbøddler, ligesom de i hævnørst fiskede i rørt vande ved at foretage hundredvis at snigmord på 5agesløse danskere. Det var også sådanne terrorister, der sprængte tog i luften og dræbte passagerer, ligesom de for at skabe frygt og utryghed sprængte et stort antal biografteatre og andre bygninger. Sådanne handlinger blev kaldt 'schalburgtage' efter lederen af forræderne i det nazistiske Frikorps Danmark. Almindelige mennesker' havde intet besvær med at skelne sabotørernes og landsforræderens handlinger fra hinanden. Det indgik ikke på nogen måde i modstandsfolkenes 'program at benytte terror som et middel i modstandskampen. Tværtimod blev der gjort meget for at undgå voldsanvendelse. Det er i den

forbindelse bemærkelsesværdigt, at der trods manglende erfaring og teknisk kunnen kun skete ganske få ulykker i omgangen med sprængstof og våben.

Nazisme er kriminel forbrydelse

Aktive Modstandsfolk finder det i høj grad kritisabelt, at rigsadvokaten og andre springer afsted, blot fordi NaziJonni kalder. Nazismen var/er ikke en politisk mening, men en kriminel sammensværgelse. Dette blev fastslået ved de allieredes stormagtskonference i Potsdam 1945, og her blev der nedlagt forbud imod nazismen og dens genoprettelse. Med dansk tilslutning blev dette forbud bekræftet af krigsforbryderdomstolen i Nürnberg, og det indgik også i grundlaget for de Forenede Nationer (FN), der blev stiftet med dansk deltagelse som en anerkendelse af den danske frihedskamp.

Anden Verdenskrig var fascismen / nazismens ytringsfrihed i fuld udfoldelse og blev totalt opbrugt med mere end 55 millioner dødsopfre og store dele af Europa forvandlet til ørkenlandskaber. Jonni Hansen og hans heilende garde reklamerer selv med at være Hitlers arvtagere, der vil 'videreføre og videreudvikle' det morderiske naziregime. Nazisterne støttes af de politiske partier, der i Folketinget optræder i rollen som nazismens livredder og endog regelmæssigt fodrer terroristerne med skatteyderpenge, der foreløbig overstiger en halv million kroner. Beløbene, der bl.a. anvendes til virkelig afskyvækkende racistisk og antijødisk løgnepropaganda, sendes løbende af kulturministeriet - hvilken nederdrægtig hån af kulturbegrebet - til de 'danske' nazister i 'bunkeren' på Hundige Strandvej 153 i Greve syd for København.

Disse bevillinger skal ses i lyset af, at fange- og modstandsforeninger og andre antinazistiske organisationer er blevet frataget de naturlige tilskud til deres oplysningsarbejde, eller at beløbene er blevet kraftigt beskåret.

Aktive Modstandsfolk gør for 117. gang opmærksom på, at den politiske og økonomiske støtte til nazismens trivsel også er en grov krænkelse af den internationale konvention til bekæmpelse af racismen, som Danmark har undertegnet. Konventionen forbyder direkte

offentlige institutioner at yde økonomisk og anden støtte til udbredelse af racisme. Og det er jo netop nazisterne formål og påviseligt netop det, de gør, bl.a. på skoler, ligesom de forurener æteren med radiopropaganda og oplæsning af Hitlers 'værk' 'Mein Kampf'. Racismen er en vigtig del af nazisternes ideologiske eksistensgrundlag.

Stop den kriminelle nazigruppe

Det burde være kendt, at Jonni Hansen oprettede en terroristisk gruppe. Den danske naziführer blev f.eks. selv idømt halvandet års fængsel, fordi han med bil forsættigt forsøgte at dræbe demonstranter og tilføjede en af dem livsvarige mén, mens andre blev alvorligt kvæstet. Et medlem af nazibandens, Thomas Derry Nakaba, fik otte års fængsel, mens to andre, Michael Volder og Nicky Steengaard, fik hver tre års fængsel for at have fremstillet og afsendt brevbomber i et forsøg på at myrde flere forskellige antinazister i bl.a. London. Bomberne blev i tide fundet og uskadeliggjort - ikke af dansk, men af svensk politi i Malmö.

Da rigsadvokat Erik Bjørn Merlung efter lang tids dvale endelig vågnede til dåd, hoppede og sprang han for Jonni Hansen. Kan du høre, hvordan han klaskede hælene sammen? Fornemmer du, hvordan han indtog stram retstilling - som politiet gjorde 'i de go'e gamle dage', da det var Gestapos og dets torturbøddlers forlængede arm?

Vi spørger rigsadvokaten og regeringen: Hvorfor er der aldrig taget alvorlige skridt til at opklare det bestialske brevbombemord på den dengang 29-årige antifascist Henrik Christensen i Søllerødgade den 16. marts 1962? Skønt alle spor peger på nazisterne som 'gerningsmand', var politiet og efterretningstjenesten mere interesseret i at kortlægge og registrere den myrdedes omgangskreds i 'Internationale Socialister'.

Aktive Modstandsfolk henstiller til de ansvarlige myndigheder, der påberåber sig at ville bekæmpe terrorismen, at de straks tager fat på at genoprette det forsømte og spærrer vejen for de nazistiske terroristers fortsatte virksomhed.

**Aktive Modstandsfolk
Bestyrelsen**

Antiimperialister i Holland

International League of Peoples Struggle, ILPS, afholdt i dagene 10.-14. november sin 2. samling i Eindhoven i Holland under overskriften *"Modstand mod imperialistisk udplyndring og krig – styrk folkenes solidaritet, og kæmp for frigørelse og demokrati"*.

Deltagere kom fra hele verden. Antiimperialistiske solidaritetsorganisationer og arbejderorganisationer fra Europa, Nord- og Sydamerika, Mellemøsten, Asien og Australien.

Igennem tre dage afholdt i alt 250 delegater og gæster fra forskellige masseorganisationer en række plenummøder og 18 workshops. De behandlede forskellige områder såsom krig og fred, ungdommen, kvinderne, arbejderklassens vilkår, kultur og sundhed, alt sammen forbundet med den imperialistiske globalisering, dens konsekvenser og kampen imod USA's strategi for at underlægge sig hele verden, aktuelt i forhold til Irak. Mellemøsten fik en særlig fremtrædende placering.

Fra Danmark deltog bl.a. Sammi A Laa, dansk bosiddende iraker fra Iraks Patriotiske Alliance og formand for Komiteen for et Frit Irak i Danmark

Jose Maria Sison, lederen af Filippinerne Demokratiske Front og genvalgt som generalsekretær for IPLS, blotlagde i sit indledende oplæg USA's kamp for verdensherredømme og fremhævede dets desperate forsøg på at slippe ud af sin økonomiske krise gennem militarisering og krig:

"De amerikanske aggressorer har til hensigt at forblive i Irak, indtil de kan pacificere det irakiske folk, tage olieresurserne fra Irak, kontrollere samfundet under påskud af genopbygning af det, de fortsætter med at tilintetgøre, og opbygge et marionetbureaukrati og en marionethær. Det irakiske folk har ikke andet valg end med magt at tvinge aggressorerne til tilbagetrækning eller nederlag ved at påføre dem tab og sprænge oliefaciliteter og pipelines i luften og straffe deres marionetter."

I et panelmøde deltog bl.a. en repræsentant for den amerikanske antikrigsorganisation ANSWER, der rede-

José Maria Sison

gjorde for, hvordan antikrigsbevægelsen efter at have lagt præsidentvalget bag sig nu forventer en fortsat styrkelse frem mod den internationale aktionsdag ved toårsdagen for USA's krig og besættelse af Irak

I en speciel session vedrørende Palæstina blev der vedtaget en solidaritetsresolution, der støttede den palæstinensiske opstand og forlangte sanktioner samt klarlagde USA's og Israels strategi for at sikre sig overhøjhed over hele Mellemøsten. Zionismen og Israel er tiltænkt en særlig rolle med militær og økonomisk dominans -og Israel er en vigtig partner for USA's besættelse af Irak. Heri hedder det bl.a.:

"Osloaftalen så vel som Genèveaftalerne har ikke garanteret det palæstinensiske folks fundamentale rettigheder; men har afsløret sig selv som instrumenter til yderligere befæstelse imod det palæstinensiske folk. Det palæstinensiske folk havde intet andet valg end at intensivere deres kamp for frihed og retfærdighed."

Hovedresolutionen – *"Om nationalbefrielse, demokrati og social frigørelse imod imperialisme og al reaktion"* – udstak også hovedretningen for aktiviteter i den kommende periode. Her lægges der bl.a. op til:

- støtte til folkene i alle lande især de undertrykte folk og nationer, der kæmper for national selvstændighed, demokrati og social befrielse.

- modstand mod de multinationale firmaer og banker, IMF, Verdensbanken og WTO som instrumenter for nykolo-

nisering.

- kamp imod imperialisterne og deres marioneters kategorisering af revolutionære ledere og befrielsesbevægelser som "terrorister".

- modstand mod repression og fascisme under antiterroristlove og militære interventioner gennemført under påskud af "permanent krig mod terror".

- kampagne imod USA's aggressive militære og aggressive aftaler.

- fordømmelse af USA's strategi om "præventiv krig" som barbarisme.

- fortsættelse af kampagnen imod USA's besættelse af Irak og Afghanistan og den USA-støttede israelske krig mod palæstinenserne.

- at vende sig imod USA's embargo og yderligere aggression imod Nordkorea, Iran og Cuba.

- at lancere koordinerede regionale og globale aktioner på disse spørgsmål. Udtalelsen slutter af med at lægge op til samarbejde og koordinering med alle kræfter, som går ind for en bred antiimperialistisk forenet front.

IPLS ønsker at give et konsekvent svar imod den imperialistiske globalisering og til styrkelsen af den antiglobale bevægelse, der har udviklet sig i klar antiimperialistisk retning. Det er bevidst om, at det adskiller sig fra det "Sociale Forum" med dets diffuse og reformistiske koncept og økonomiske sponsorer.

ILPS blev startet op i 2001 i Holland med Filippinerne Nationale Demokratiske Fronts chefrådgiver Jose Maria Sison i en central rolle.

Jose Maria Sison har en lang historie som en fremtrædende forkæmper for Filippinerne uafhængighed og suveræniteten. Sison er blevet sat på listen over "terrorister" af den amerikanske og den hollandske regering.

Siden 1987 har Sison haft ophold i Holland, hvor han søger asyl som politisk flygtning. Ved at anføre "terrorist"-stemplet har den hollandske regering frataget Sison alle sociale ydelser, som en asylansøger er berettiget til.

Bliver Sison udleveret til USA og retsforfulgt, er det med risiko for dødsstraf. Derfor er der igangsat en verdensomspændende kampagne for at tilbagegive Sison hans fulde rettigheder.

Frihedens sang

Af Nedhal Abbas

Nedhal Abbas er irakisk digter. Hun udgav sin første digtsamling 'Drømme om usynlige glæder' på arabisk i 1999. Oversat fra engelsk af Kommunistisk Politik.

Åh

Jeg siger det igen:
I al fald dette
er vi alle enige i.
Før eller senere
vil I være fri.

Det er nyt for jer –
demokrati
Pyt med det
Vi vil lære jer det

Marinesoldater:
Fremad!
Ryk videre!
Det I blev trænet til
I er jægeren
I er rovdynet
Friheden er skøn
Hører I?

Soldater marcherer,
på indfødtes lig
stank fra kampen
De synger
Friheden er skøn

Med tanks
bombefly
Apache, Kiowa, Marine
Cobra,
røggranater
snigskytternes projektiler
vil vi gøre en ende på jeres
død

De leverer varen.
indpakket i demokrati,
i frihedens farver,
pakker med

*lemlestede nøgne brændte
søndersprængte
utalte kroppe uden navn*

*Vi modtager
137.000
mænd kvinder og børn*

*Mohamed, Ali, Omar, Jawad
Selma, Nadia, Fatima,
Suhad
Husseini, Ahmed, Salam,
Azad
Aysha, Amal, Maysoon,
Nuhad
Faisal, Raad, Zaid, Widad
Nuha, Haifaa, Kifah, Souad*

*Et sted i det fjerne
reciterer frihedens kor:
Åh,
Vi siger det igen.
Det er vores mission
at gøre en ende på
jeres død.*

8. november 2004

Stop massakren i Irak

Udtalelse fra Nej til krig

Falluja er i vores tanker. Vi føler med Fallujas civile indbyggere. Vores sympati ligger hos oprørerne, som legitimt forsvarer byen mod det amerikanske angreb.

FN's generalsekretær Kofi Annan har advaret USA mod at angribe Falluja. Nu viser den amerikanske præsident George Bush endnu en gang, at han intet har tilovers for hverken det irakiske folk, folkeretten eller verdensopinionen, men vil diktere amerikansk lov med våbenmagt.

Den danske regering klapper hælene sammen og bifalder blodbadet i Falluja og massakrerne på irakere.

Mindst 100.000 irakere er blevet dræbt som følge af krigen og besættelsen siden 20. marts 2003 (ifølge tidskriftet The Lancet). Hovedparten af disse er kvinder og børn. De civile omkostninger har været enorme. Den eneste rigtige betegnelse er massebord og krigsforbrydelse.

Men massakren på det irakiske folk

fortsætter. Angrebet på modstandsbyen Falluja er et led i en amerikansk storoffensiv, som sigter på at knuse den irakiske modstand, inden der afholdes valg i slutningen af januar. Den amerikanskindsatte regeringsleder Allawi har som led i denne offensiv sat Irak i undtagelsestilstand foreløbig til 1. januar 2005.

Under sådanne forhold er det en hård tale om 'demokrati' eller 'frie valg'.

Krigen og besættelsen har ikke gjort Irak sikrere. Den har ikke bragt tryghed eller demokrati til irakerne. Den har ikke gjort verden mere sikker.

Løgnene om masseødelæggelsesvåben og terrortrussel er afsløret. USA's og krigskoalitionens massakrer overgår Saddams.

Derfor skal besættelsesstyrkerne ud af Irak.

'Nej til krig' understreger, at det er legitimt for et besat folk at gå til modstand mod besættelsesmagten.

Den danske regering er medskyldig i massebord og krigsforbrydelser, og de

danske soldater har ingen legitim grund til at være der. Derfor skal tropperne hjem – og de skal hjem NU.

'Nej til krig' vil i de kommende måneder forstærke kampen for at få Danmark ud af Irak.

**Stop blodbadet på Falluja!
Mindst 100.000 irakere er dræbt
siden invasionen!**

De danske tropper skal ud nu!

'Nej til krig' arrangerede som et første skridt protestdemonstrationerne mod massakren i Falluja ved den amerikanske ambassade i København, i Århus og Odense den 12. november.

Den 19.-20. marts 2005 er det toåret for starten på den ulovlige krig mod Irak. Det vil være global aktionsdag, hvor antikrigsbevægelsen over hele verden vil markere en ny masseprotest.

I Danmark vil lørdag den 19. marts blive aktionsdag.

9. november 2004

Særtilbud fra Foreningen Oktober

**Plakater med
Julie Leonardssons satirer
- 50 kr/stk**

Udstillingen af Julie Leonardssons værker er udvidet, og kan ses i Oktober Bogcafé og Galleri frem til jul.

Plakaterne kan også ses på www.dagensarbejde.se
- vælg serier - Julie

**Fredsflag med teksten
PACE - 50 kr**
Størrelse 90x130

Bestilles og forudbetales i Oktobers bogbutikker inden den 1. december, leveres til afhentning i butikken efter 15. december eller sendt med post (+ tillæg på 15 kr) inden den 20. december.

Irak-konference i København 20. november: Fokus på besættelsen og modstandskampen

20. november kl. 13.00-18.00
afholder Komiteen for et Frit Irak en offentlig konference i København -
**SiD Fabrik & Special,
Svanevej 22,
2400 København NV)**
med titlen

"Irak - besættelse og modstand, konference om en ulovlig krig med dansk deltagelse".

På konferencen vil der være oplæg og efterfølgende debatter.

Ib Martin Jarvad, jurist og lektor ved RUC vil diskutere besættelsens juridiske legitimitet.

Noori al-Moradi, Iraks Kommunistiske Parti (Al-Kader) repræsenterer den irakiske modstand og vil analysere den aktuelle situation i Irak samt modstandens karakter, perspektiver og mål.
Khaled Bayomi, egyptisk historiker vil fortolke begivenhederne i Irak og

Palæstina i en historisk, politisk og mellemøstlig sammenhæng, mens **Peter Kofod**, tidligere bombskjold i Irak, vil sætte fokus på, hvordan 11. september og tiden derefter blev brugt til at forberede den ulovlige krig mod Irak.

Komiteen for et Frit Irak

www.fritirak.dk

Fremtiden

Årets vellykkede November-konference i København satte ungdommen i centrum - og rejste bl.a. spørgsmålet om den amerikanske udvikling mod fascisme og dens konsekvenser

I en krog af huset står et spøgelse: en blå klode på sort baggrund, på toppen en militærkasket, der overvåger kloden, som fra alle fire sider er gennemboret af dolke.

Da en af de unge i familien malede denne fremtidsvision kort før årtusindskiftet, tænkte jeg, at det var en uhyggelig tanke, men desværre også en reel risiko, at fascismen igen kunne blive den herskende virkelighed igen engang i fremtiden. Det er ved at gå op for mig, at fremtiden ikke ligger så langt ude i fremtiden.

Dimitrov skriver i 1935:

"Fascismen er selve finanskapitalens magt. Det er den organisation, som skal holde arbejderklassen og den revolutionære del af bønderne og intelligensen nede med blodig terror."

Og lidt efter:

"Fascismens virkelige karakter må understreges særlig stærkt, fordi fascismen under skjul af social demagogi i en række lande fik mulighed for at rive småborgerlige masser med sig (...) og endog mange dele af proletariatets mest uudviklede lag, som aldrig ville have fulgt fascismen, hvis de havde forstået dens virkelige klassekarakter (...)"

Videre skrive han om, hvordan fascismen kunne sejre:

*"Fascismen kunne frem for alt komme til magten, fordi arbejderklassen, takket være den politik om samarbejde med bourgeoisiet, som Socialdemokratiets førere drev, var splittet, var afvæbnet politisk og organisatorisk over for bourgeoisiets angreb."*²

At udviklingen i USA med det såkaldte præsidentvalg er stærkt på vej til et fascistisk diktatur, diskuteres nu åbent af progressive overalt på kloden. Ingen er i tvivl om, at det er finanskapitalen ved

magten, og det er åbenlyst, at lovgivningen og magtorganerne forberedes på at holde revolutionære opstande nede. Patriot act, School Of America, republikaneren Porter J. Gross i CIA, Guantanamo og fængselssystemet er bare nogle af stikordene, der angiver retningen. På udenrigsfronten er det først og fremmest krigen mod terror og i særlig grad krigen mod Irak. Dette er vores fælles globale bekymring og stærke kræfter er ved at mobilisere sig.

Her i lille fredelige Danmark er det den anden sag. Her flourerer en såkaldt venstrefløj, hvis fornemste opgave åbenbart er at bakke op om Socialdemokratiets samarbejde med bourgeoisiet. Hvor er ellers de stærke røster fra arbejdspladserne, der går imod Danmarks krigsdeltagelse? Hvad holder dem tilbage?

Der kan vedtages udtalelser og resolutioner på møder og generalforsamlinger om, at tropperne skal hjem fra Irak, men når der skal handles, gælder de åbenbart ikke. I skrivende stund er forlængelsen af de danske soldaters udstationering i Irak til behandling i Folketinget. Der er stillet forskellige spørgsmål til ministre, som skal besvares senest den 19. november, forsvarsudvalget skal afgive betænkning den 23. november, og derefter, vist nok den 30. november³, skal lovforslag B42 igen behandles i Folketinget. Alligevel er der en larmende tavshed i offentligheden.

Hvor er delegationerne og arbejdsnælgelserne og udtalelserne fra arbejdspladser og klubber? Hvorfor tager tillidsfolk og klubbestyrelser ikke til orde? Hvor er Fagligt Ansvar?

Spøgelset er på vej ud af skabet også her i Danmark. Forsvaret er en stærk organisering af arbejderklassen. Det kræver et opgør med knæfaldet for socialdemokratisk tankegang på arbejdspladser og i fredsbevægelsen.

Sig det, skriv det, råb det alle vegne: Danmark ud af Irak. Tropperne hjem, NU!

Gbe

- 1 Georgi Dimitrovs liv og kamp for folkefronten. Monde 1938, s. 99.
- 2 samme, s. 106.
- 3 <http://www.ft.dk/?samling/20041/MENU/00000001.htm>

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdag 12-17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
86 18 40 06
Åbningstid:
Man, ons, fre 14-17.00

Fagbevægelsens valgkamp

Blot tre år efter regeringens tiltræden sidder den i kviksandet i et land flere tusinde kilometer fra vores grænse. Ungdom ofres i en krig, hvis formål hele tiden ændrer karakter. Imens vokser krigsudgifterne, der betales af de arbejdende og udstødte. Krigsudbytteerne tilfalder primært Mærsk og andre multinationale, der stiller sig på USA's side.

I dette nummer af Kommunistisk Politik afdækkes det, at kommunernes og Bodums misbrug af udstødte, der for et år siden blev dømt ulovligt, i dag i princippet er blevet blåstemplet af Vestre Landsret. Dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere kan fremover benyttes som ordinær arbejdskraft til et supplement, der svarer til dækning af transporten. De unge på tekniske skoler er blevet frataget deres løfte om 2.000 flere ordinære praktikpladser, der var et plaster på såret for at fjerne 5-6.000 skolepraktikpladser. Arla kræver, deres ansatte går ned i løn. Hver syvende industriarbejder er i år blevet presset til at afsværge sig en lønstigning.

Udflagning af arbejdspladser er sket hurtigere, end LO kunne hejse den røde fane 1. maj, med det resultat, at det såkaldte økonomiske opsving forsvandt uden så meget som én ekstra arbejdsplads. I stedet er EU's udvidelse blevet et El Dorado for arbejdsgivere med trang til underbetaling af ansatte.

Med regeringens finanslov lægger de ikke skjul på, at valgkampen er skudt i gang, og meget tegner til, at Fogh udskriver valget allerede i starten af næste år, når først SF's medlemsstemmer, ved hjælp af Holger K's nye forræderi, er faldet behørigt på plads.

De bedst betalte, posterede og tilsandede ledere i fagbevægelsen fungerer op til og under disse parlamentsvalg som træge æsler, der nyder rutiner og sædvaner. Således kværner forbundsbladene jævnlige løs om de borgerlige uri-

---

Hvorfor er der ikke én eneste parlamentariker eller forbundsformand, der stiller som betingelse, at Socialdemokratiet trækker os ud af krigen, EU og det nyliberalistiske korstog?

Faglig kommentar

melige politik, mens de rask væk indgår aftaler på stribe med netop disse regeringsbærende partier.

Anderledes forholder det sig med løjtnanterne, der i den venstresocialdemokratiske uniform benytter sig af kampagnerne og gerne bekender sig til aktivisterne og tillidsmandsmøder – så længe de retter sig ind efter de parlamentariskes illusioners kontrol.

Denne såkaldte venstrebevægelse havde allerede for 2½ år siden travlt med at indgyde tålmodighed i de utilfredses rækker. På daværende tidspunkt fortalte deres krystalkugle dem pudsigt nok, at harmen ville være optimal i efteråret 2005, hvilket belejligt var i sammenfald med Foghs seneste mulighed for at udskrive valg. Indtil da skulle alle forholde sig i rimelig ro, men sørge for, at man på arbejdspladserne diskuterede politik! Som lederne sagde:

- Nu skal det igen være tilladt at diskutere politik på arbejdspladsen. Hvormed mentes, at ni års socialdemokratisk styre vist havde lagt låg på diskussionerne. Det havde de ingenlunde, men fagbevægelsens top havde i ni år forsøgt at lægge låg på arbejdspladsernes kritik af Nyrups regering - og det er en ganske anden sag.

Nu er tiden til valg for alvor ved at nærme sig. Det kan være, at det overstået inden for et kvartal!

De venstresocialdemokratiske kampagnekanoner ikke kørt helt i stilling endnu, men deres organisation Fagligt Ansvar har politikken på plads. Linjen kom til udtryk på den afholdte kongres for Træ, Industri og Bygningsarbejderen Forbund TIB:

"Anders Fogh Rasmussen vil gå over i historien som den statsminister, der ændrede Danmarks politiske landkort på tre afgørende punkter: Danmark går i krig under amerikansk ledelse, arbejdsmarkedet indfører A-, B-, og C-lønmodtagere, og velferden udliciteres."

Så klart er budskabet. Ringenes Herre er ikke blevet udgivet forgæves: Væk med de onde kræfter og ind med de gode. Fagligt Ansvar har blot et – hvis ikke tre – problem(er):

* Socialdemokratiet bakker helt op om Bushs, Blairs og Foghs krig i Irak.

* Opdelingen af arbejdsmarkedet i flere kategorier blev foretaget allerede under den konservative Schlüter-regering og blev i den grad videreudviklet af Nyrup med skåne- og fleksjob samt tvangsaktivering, hvor man blev frataget dagpengeretten ved offentligt støttet arbejde.

* Det var ikke mindst den socialdemokratiske regering, der udliciterede velferden.

Hertil kunne man tilføje, at Nyrup i tæt samarbejde med SF fik omstødt det danske befolknings demokratiske afstemning i 1992, der stemte Danmark ud af EU.

I al den tid var Mogens Lykketoft minister af forskellige grader!

Hvordan kan han udgøre nogen forskel? Eller hvorfor er der ikke én eneste parlamentariker eller forbundsformand, der stiller som betingelse, at Socialdemokratiet trækker os ud af krigen, EU og det nyliberalistiske korstog?

Det er jo nok blot en illusion.